

منتدى إقرأ الثقافي

www.iqra-ahlamontada.com

جهسته یه کی خولاوی

به سهر

قالیچه ی سوله یمانیه وه

رزگار لوئافی

منتدى إقرأ الثقافي

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پدای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (مُنْتَدَى اقرا الثقافی)

پژدهبزانندی جۆرهها کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للكتيب (کوردی , عربي , فارسي)

مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي

سید الشہید

کۆمەلە چیرۆکی

جەستە یەکی خۆلاوی
بە سەر قالیچە ی سولە یمانە وه

ڕزگار لوتقی

۱۳۹۱

لطفی، محمد رزگار، ۱۳۵۴

جهسته به کی خوځلوی به سهر قالېجهی سوله یمانه وه

داستان های کردی .. قرن ۱۴

ISBN: 978-600-5647-48-8

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیفا

موضوع: مجموعه داستان کردی

۸۶۹/۲۳ RIP ۳۲۵۶/س ۷۴۵۶۱۳۹۱

کتابخانه ملی ایران: ۳۰۸۰۳۶۷

■ حق چاپ برای نویسنده محفوظ می باشد.

کۆمهله چیروکی

جهسته به کی خوځلوی به سهر قالېجهی سوله یمانه وه

رزگار لوتفی

دیزاینی بهرگ و ناوهرۆک: نازاد سورخی

نهژمار: ۱۰۰۰ دانه

نرخ: ۵۰۰۰ تمه

ناوهندی چاپ و بڼاوکردنهری گوتار

سەقز، شەقامی ۲۲ی بههمن (پل هوایی)

تەله فوون: ۰۸۷۴ - ۳۲۲۷۰۳۰

گوتار

منتدی إقرأ الثقافي

پېړست

۷.....	پېښه کې / کۈچيرۈکيک له گه مارۈي ميتۈلۈزيا و فولکلوردا
۱۱.....	جهسته به کې خۈلاوي به سهر قاليچه ي سوله يمانه وه
۲۱.....	تەترەي دلي ماننا
۲۹.....	ماننا و سه فەريکي خۈخواز
۳۵.....	ماننا و خەويکي يي کۈتايي
۴۱.....	ميراتگر
۴۷.....	ورته
۵۳.....	خەنجەر
۵۹.....	DNA
۶۵.....	تا لې دەي دەري
۷۵.....	۳ دار
۸۱.....	تۈزال
۸۷.....	تەرميک به سهر دهستي درۈيه کهوه
۹۳.....	کۈتيرين نازاري نەم شانشينه
۱۰۳.....	بريار

كۆچىرۈكىك لى كەمارۋى مېتۇلۇزىيا و فولكلۇردا

فەپۇخ قادىر

چىرۈك لى فۇپمى نۇيى خۇيدا لى راستىدا بى جۇرۈك جى
ھىشتىنى جۇرى گىپرانەوى كۆن و فەزا كۆنە كان بوو. چىرۈك
لى فۇپمى مۇدپرنى خۇيدا بى گەپرانەوى ياخود ھەلبۇاردنى بابەتە
كۆمەلەيتىسى، مېژووى و دەروونىيە كان ھەولى دا بى شىۋە
ھونەرى، مۇف و كۆمەلگەي نۇي و مۇدپرن وينا بىكاتەوى
و بى واتايەكى تر گەر بمانەوى لى ترمىنۇلۇزىي نەرسەستو
كەلك وەرگىرن و بى لاسايى كىردنەوى بىي بى ئاۋىنەي بالانماي
راستىيە كۆمەلەيتى و مۇيىيە كان. لىم شىۋازە نۇيەدا ئىتر
بوونەوەرە نەفسانەيىيە كان، دىاردە بانە كان و شۇيىن و كاتە نادىيار و
نەزەلىيە كان فەزاي چىرۈك بى جىدىلن و لى جىياتى ئەمانە ئىمە
لى گەل بوونە زەمىنىيە كان و شۇيىن و كاتە دىيارە كان رووبەرووين.
بەلام لى سەردەمى پۇستىمۇدپرن دا و بى دەستىپىشخەرى نووسەرانى
بەناوبانگىسى جىهانسى، مېتۇلۇزىيا و كىلتور بوونەوى بى بابەتى
ھونەرى گىپرانەوى و بىم شىۋە لى رىنگەي ئاۋىتە كىردنى فۇپمى

منتدى إقرأ الثقافي

چىرۋىك ۋە ناۋەپۇكى مېتۇلۇژىيى ۋە فولكلۇرى، دياردە ياخود
 بوۋنەۋەرىڭى تىر خولقا كە ھەم مودىپىر دىنەۋەندە ۋە ھەم كۆن
 ياخود تىرادىسىۋى. ۋە رىزگار لوتقى لى شىۋازە ھەم زۆرى
 چىرۋىكە كانى ئەم كۆبەرھەمدە كەلگى لىم شىۋازە ۋە رىزگار.
 رەنگە سەرھەپى ئاسىي بوۋى پىرسىيەر كە، پىرسىيەرڭى شىۋ
 نەيىت كە بۇچى رىزگار لىم شىۋازە كەلگى ۋە رىزگار. گەپان
 بە شىۋىن ھۆكارە كاندا ھەمىشە يە كىڭ لى ئەستەمىر تىر كارە كان
 بوۋە، بەتايىبەت كاتىڭ قىسە لى سەر ھونەر. چۈنكە لى ھونەردا،
 شىۋازى دەرپىر بىرگىڭى يە كىجار تايىبەت دەرپۇشى كە تىيدا
 لى دالانە ھەزار سەرە كانى دەرۋىنى نوۋسەرھەم گوزەر دەرەنە ۋە
 بىم پىيە، ۋاقىع ياخود ۋىنە كان ۋە ھا دەرپۇر دىر تىر كە دۆزىنەۋى
 ھۆكار بۇي، يە كىجار دىۋار دەرپۇ.

بەلام لى راستىدا ئىمە كارمان بە ھۆكار نىە. رەنگە خۇشى
 ۋە شىرىنى ۋە بە مۇۋقانەتر بوۋى پىرى ھونەر لى چاۋ فۇرپە كانى
 تىر ئاسىن دا ئەۋە يىت كە پىش ئەۋە لى ھۆكارە كان پىرسى، لى
 خۇدى روۋدەۋە كان دەرگەپى ۋە باس لەۋان دەرە. ئەۋسا دواتر ئەۋ
 دەرەتە بە خۇيىنەر دەرە كە لى فەزايە كى كراۋە ۋە ھىرمنوتىكى
 ۋە دىمۇ كراسىيەنە دا خۇي ئەگەر پىي خۇش بىي، راقەيە ك لى
 ھۆكار ياخود ھۆكارە كان بىكا. ھەلبەت لىرەدا رىزگار ۋە ك
 ھەمۋە ئەۋ نوۋسەرھەم كە خۇيان بە شىۋازەۋە خەرىك كىرەۋە،
 زۆر خۇ ئاسان بە دەستەۋە نادا، گەپان لى فۇرمى مودىپىر ۋە

له ناوهرپوکی ترادیسوونی دا که به جوړنک له رینگای رووداوه
ههنوکهییبه کانهوه خوئی دهنوئیتتهوه، ئاسان نیه.

جا ئیزن بدن با له بهر بالاخانهی کوئی ئهم پرسیاره تیپه پین
و که میکی تر باس له خودی نیوهرپوک بکهین.

رزگار به که لک وهرگرتن له میتولوزیا و نه فسانه
مهزهییبه کان و تیکه لکردنی له گهل فنتازیای تر
یاخود ههنوکه، په یوهندی ده گری له گهل شهره به روالهت
نهزهلییه کانی وهک براکوژی، ناکوکییه کان و سه ره پوییه کان و
نافرمانییه کانی مروث له گهل خودا، گلهیی له بی عه داله تی
خودا له بهرامبر گهلنک و، سه رنه نجام گه رانه دژواره کانی
مروث.

«بو جيله کانی دواتر! به سهدان سال بی پشودان،
بست به بستی نه شکموته کانمان پشکنی. کون و په هیل و
قوربنه کانیشمان جی نه هیلا. ههدامان نه دا. شهونخوونیمان کیشا.
به لام ناسه وارنکمان نه دوزییه وه. چیتیر پیویست به گه رانی نیوه
ناکا. خو هیلاک مه کهن و «چیو له تاریکی مه کوتن!»

رهنگه ئهم گه رانه دژوار و له ههمان کاتدا بی ناکامه بیت
که ده توانی به جوړنک براکوژی، ناکوکییه کانی مروث له
گهل خودا و نه فرهت له بی عه داله تی پاساو بداته وه و نهو ئیزنه
به مروث بدات که به ردهوام له گهلاندا بژیت، ... ژیانیکي
نازاراوی، که له گهل یا بیرکردنه وهیه کی نه به دی و نهزه لیش ری

دەكا. گەپرانى رزگار لىرەدا خوينەر بىرى ئەفسانەى سىزىف دەخاتەوۋە. بەلام بەو جىاوازيىەوۋە كە كۆى كاراكتىرەكان نە تەنیا لى رىنگاى كىردەوۋە، بەلكو لى رىنگاى وشەيشەوۋە راستەوخۇ پەيامىكى خەمناك بۇ نەوۋەكانى داھاتوۋ بەجىدىلن. پەيامى نەگەپران و مل كەجكردن لى ئاست شىكىستى ئەوانەى رابردوۋ و پەلىكىشكردىنى بۇ ئىستا وەك تەنیا راستىى ژيان و بوون.

رەنگە لىرەوۋە گەر بمانەوۋى بۇ پىرسىارى ھۆكار كە لەوۋە پىش ھىنامانە ئاراوۋە، بگەپرىنەوۋە، دەپى بلىين كە شايدە ھۆكارى گەپرانەوۋە و كەلك وەرگرتنى رزگار لى مېتۇلۇژىيا ئەمە بىت. لى مېتۇلۇژىيا و كلتوردا، وەك نىوۋەپۇك، گەلىك رووداو ھەن كە ئىمە بىرى ئىستا و بىرى تەنانەت پىش خۇشيانمان دەخەنەوۋە. واتە بە پەيۋەندى گرتن لى گەل كلتور، دەگەينە دەرک و تىگەيشتنى بازىنەى لى بوون (بە پىچەوانەى دەركى ھىلى ياخود خەتى). تىگەيشتنىك كە دەتوانى دوۋ ئاكامى بە شوئەوۋە بىت: ئاكامى تەسلىم بوون بەم دەر كە ياخود ھەولدان بۇ دەر بازىوون لى. چىرۋكەكان لەم بارەيەوۋە ھىچ ئالين. ئەمە لى راستىدا بۇ خوينەر بەجىماوۋە.

پانزەدى دىسامبرى ۲۰۱۲

جەستەيەكى خۇلاۋى بە سەر قالچەي سولەيمانەو

بە سوغرە گرتوومى. لە رابوردوۋە كەي ناگەم. لە كۆيۈە
هاتوۋە و بۇ كۆيۈ دەچى، دەقا و دەق چەشنى باۋە گەورە خەلقاۋە
سېۋ خۇرەكەي سولەيمانى مىرم. لە سەر گوزەشتەكەي ئەۋەندەم
لە سولەيمان بىستوۋە كە پىي گوتم:

. «لەو دوور دوورەو، لە ولاتى مرۇقە خۇلاۋىە كانەو
دى. خۇل سەرتاپاي جەستەي تەنيو. پىلوۋەكانىشى بە خۇل
سواغ دراۋە. گۆچكەكانىشى لىۋانلىۋن لە خۇل. بە ئاستەم
دەبىستەن. نابىنى جل و بەرگىشى نوقمى خۇل؟ رېك چەشنى
پەيكەرىكى سازكراۋ لە لمى قەراغ زەريا. كە گەيشتە لات و
پىي نايە سەر پىشت، لە لاقە خۇلاۋىە كانى گازندە مەكە و سەر
خۇتى مەھىنە، ئەۋە خۇشەويستى مەنە و ماندوۋىكى بە سەد
جى كۆلەۋارى كەژە رېيەكى سەغلەتە و جىگاي مەرحەمەت
و بەزەيە».

ناۋچاۋانىكى چەتوون و رېدېنىكى مام ناۋەندى پەشمىنە و

منتدى إقرأ الثقافي

بۇز، سىما لەپ و لاۋازە كەى نەخشاندەۋە. لە سەرۋى بارستايى
گۇناكانىيەۋە دوو چاۋى زيت و كارتىكەر و بەسام بەدى دە كرى.
قش و ردىنى تىككەلگىش بوون و پەلكە كەى چەشنى بۇز
مارىكى قوڭ بە دەۋرى مليا پاۋۇ كەى داۋەتەۋە. ناشكرايە
كە تەمەن دار و بە ئەزمون و بى وچان و كۆلنەدەرە. بېرىم
ۋابوۋ بېجگە سولەيمان، كەس نەتوانى پىم رېخشكىنى و سواری
نەدەمى، بەلام بى قسەبى ئەوم پى ناكرى و لە حاست فەرمانىدا
ملكەج و دەستەمۇم. فەرمانى كەسى كە نۆتەرى خۇدا بوۋە
لە سەر گۆى زەۋى و حەدەم و حەشەم و دىو و درنج و تەننەت
پەلەۋەرە كانىشى لە پەھىلدا بوون، نىزىك بە رېژەى كۆى
دەسلەتتى خۇداۋەندى مەزن. لىم پرسى:

- پەنگە تۆ بەختەۋەر ترين مەرۋقى سەر روۋى دونيا بى كە
توانىۋوتە بنىشىتتە پشتى قالچىچى سولەيمان و خولىاي سەفەرى
زەمەنت بى؟ ئە كرى بېرىم: بەرە و كۆى؟

قسە كەردنە كەم سەرنجى پانەكىشا، چاۋىكى بە سەرتاپاي
كۆلەۋار و لە خۇڭ راچوۋى خۇيدا خشكاندەۋە و بە دلپرىيەۋە
گوتى:

- بەرە و داھاتوۋ.

- بۇ داھاتوۋ؟

پەنگە تەقینەۋەى كېلەى گریانىك، بوۋىتتە تاكە
پىۋىستىيەك تا ھەناۋى بىرەۋى.

له تاو راپوردوو!

له سه فهره كانم له گهل سوله يماندا بيستبووم كه «راپوردوو، سه كوئى ههلدانى داهاتووه. له سه ر پينگهى راپوردوووهيه كه خهونه كانى داهاتوو باله فره نه بن. له رووبه رگى راپوردووئى كه نه بن نه جنسدا، واژوى داهاتوو به كى زه خمار و كو له وارتر ده نه خشيئدرى!»

ماوهيه كى دريژ بوو چيتر چيرو كه دوو پاتكراوه كانى سوله يمان نه يانده بزو اندم و بى تاقه تيان كردبووم. ده رفه تيكي باش بوو مرو فسه خو لاويه كه به چيرو كه كانى خويدا بچيئته وه و ريئگاي سه فهرمان كورت بكاته وه. داوام لى كرد پيش نه وهى سه فهرى داهاتووى ده ست پييكات، ناوپرى له راپوردووى بدهينه وه. پيمل نه ده بوو، وه كوو ترسى له شوين كه وتووى هه بى، به رده وام نكوئى له گه رانه وه ده كرد. پتر سه رنجم راكيشرا تا نه و راپوردوو شاراهيه ي ببينم كه نه يده ويست جاريكى ديكه بچيئته وه سه ر وه ختى. له ناكامدا و دواى ململانييه كى ده سته و يه خه و خو ماليا نه به قه ناعه تم گه ياند كه «شاردنه وهى راپوردوو، ماناي كوژانه وهى فانوس و گوم كردنى زاريجه ي گه رووى داهاتووه.» له ناچارى يا مى دا، بى سى و دوو لووتم وه رسو و پرا ند و رووه و راپوردوو و به ته وژمه وه خو م كرده وه به گه رووى زه مه ندا. گه رايينه وه بو ساته وه خته كانى زوو:

دوور و نزيك له به رزاييه وه روانيما نه رووبه رى زه وى،

منتدى اقرأ الثقافي

باشتر ورد بووینه وه، تهرمی مروڤئیکمان بینی به سهر شانی
که سیکه وه، به هه ناسکه هه ناسک و ورد و هیور، بیهۆ و له
خۆرا به دهوری خۆیدا وهرده سووړا، ماندوویی له ههنگاهه کانیه وه
دهچۆراپیه وه. له سواره کهم پرسى:

. نه مانه کین؟

قه تاره ی وشه دهرهاتوهه کانی زاری، له قینه وه گلابوون:
. دوو برای نابرا! یه کیان نهوی دیکه یانی داپلۆسیوه و بی
به زهییانه کوشتوویه تی. رهنگه نیستا له شاردنه وهی تهرمه کهیدا
بی. دهسته وهستان و بی چارهیه. هه لگری جل و بهرگی پر
به بالای کورته بالای مروڤایه تی، پلپته و سووته مه نی کۆنه
چرای تم گرتووی میژوو!

تیی نه گه یشتیم، ههستم کرد برینه قووله کانی سهر ورپنه یان
خستوه. سه رهتا کانمان به جی هیشته، به ناقاریکدا تیپه رپین
گهرده لول و ته متۆمانیکی گرژ بوو، چوارچیوهی خانوه کانی
ئاوه دانیه که ی له گێژنه ی خۆیدا راپیچ نه دا. زات و زریقه ی
پۆله مرویه کی مال ویزان بوو که له وه ره وه ده که وته بهر گوئ.
نیزیک که وتنه وه مان کرده وهیه کی ژیرانه نه بوو. دهمزانی سواره کهم
به خۆل گوئ ئازهن بووه و گرمه و لرفه ی گهرده لولوله کهش
دوو قاتیه تی. به دهنگی بهرز نه راندم:

. نه م خه لکه بو وایان به سهر دی؟

ئه ویش وه ک ئه وه ی من کهر بم تا توانی دهنگی بهرز
منتدی إقرأ الثقافي

کردوهه، به جۆری که رهگی لاملی وه کوو کرمیکی نهستوو
ههلماسی و کهوته بهر تیری روانین:

. ئهم هۆزه فهرمانهکانی خودایان پیشیل کردوهه و
کهوتونهته بهر پهلاماری به تهوژمی رق و غهزه به کهی. خدا
بو ئاماژه دانی ئیراده و نیشان دانی حیکمهتی خۆی، له پڕیگی
نۆتهرنکی خۆیهوه له ناوچهیهدا، حوشرنکی له کهله کهی
شاخه بهردینهیه کهوه هاوردهی دونیا کرد و گیانی پێ به خشی.
فهرمانی به هۆزه کهشدا ئهم نیشانهیه پیاڕێزن و نه خهله تابن نازاری
پێ بگهیهنن. بهلام هۆزه که ئهم فهرمانهیان نه خویندوهه و کهوتنه
پهلاماردانی حوشره و سهریان بری و لهت و لووشیان کرد و
بو شیویان، گوشتاویان لی ساز کرد. ئهوهتا بو ئهو کردوهیان
کهوتونهته بهر غهزهیی خوداوهند و دهیی سزای تاوانه کهیان
بدهنهوه.

ههستم کرد تا لهو ناقاره تیده په پڕین و بهره و پیش دهچووین،
مروقه خوڵاویه کهی سوورم زیاتر ده په شوکی و پێ ئۆقرهتر
دهیی، دهستی له ناخیهوه بهرگری لی ده کرد که پرووه و پیش
بهچی، پهنگه بهره و پیری کاره ساتیکی مهزن، بهره و تابلویه کی
ههردهم زیندووی هاوقه دی میژووه کهی خۆی. لهم سه و بهندهدا
بوو که پڕینچکهی یه کهم دلۆپم وی کهوت. چاوم ههلتنا،
هه ورم له ناسماندا بهدی نه کرد، سهرم سوورما ئهم دلۆپه ناوه
له کوپوه ئیمه گرتووتهوه. به چواردهورمدا دوووور له ناسۆم

روانى، ھېچ پەلە ھەۋرىكى بەجىماۋى پاش بارانم نەدۋزىيەۋە. سۈارەكەم بە قامك ئامارەي پىدام بىروانمە خوارمەۋە. «جەلەل خالەق!» زىيەكى لە زەريا چوۋ، لە ناۋەندىيەۋە شەقى بىردوۋە و لۆيەكانى تا ژىر زىگان ھەستاونەتە سەر پى! من تا ئەم كاتە دىمەنى وام نەدىتوۋە، ھەبەت و قەلەتەكەي لەرەي لە دلم نا. لە ناۋەندى كەرتەۋە بوۋى زىكەدا كۆمەلىك خەلكى رەش و پروت، بە ھەلەداۋان و گيان لە سەردەست، لە پەرىنەۋەدا بوون. لەو بەرى زىكەۋە لەشكىركى پىر چەك و چۆلىش بە ئەرپابە و جەخانەۋە ۋەدوۋيان كەۋتبوون. پاش ئەۋەي جەماۋەرە رەش و پروتەكە تىپەرىن و دۋا كەسى سۈپاكەش پىي نايە ناۋەندى زىكەۋە، دوو لۆي لە دىۋارچوۋ و بەرزەۋەبوۋى ئاۋەكە، برووسكە ئاسا يەكيان گرتەۋە و ئالە و شىخەكەي بە دەيان پىي ئىمەي پەرتەۋازە كرد. دۋاى قەيرى ئەم قىيامەتە ھىۋر بوۋەۋە و دەتگۈت ئەۋ زى لە زەرياچوۋە لە مېژسائە نە باي دىتوۋە و نە بۆران. روۋبەرىكى پىر لە شەپۆلۆچكەي مەند و ئارام. جار ناجارى زىكە، تاى لە دار سازكراۋى ئەرپابەيەكى نوۋقم بوۋى، لە قوۋلايى خۆيەۋە دەرەھەۋىشتە دەرۋە. دەتگۈت نە لەشكىرى بوۋنى ھەبۋە و نە شەقاربوۋنىكى ئاۋا مەزنىش. تەمىكى غەرىب و نامۇ ئەۋ ناۋچەيەي داگرتبوۋ. لە مېشكە پىرسىيارەكان، بۆ دەرزابوۋن پالە پەستىۋيان بوۋ. پروم كىردە پىاۋە خۇلاۋىيەكە، كە ئىستا بە ھۆي پىرژە بارانى روۋداۋەكەۋە بۆنى خۇلى پاش بارانى

منتدى إقرأ الثقافي

لی دهات و به نیاز بووم پرسسیاری لی بکهم که وشه کانمی له
کهروومدا قهتیس دا:

نهم پرووداوهش مؤرکی نافهرمانی خوداوهندی پیوه دیاره
و نالقهیه که له زنجیره ی نالقه کان و به سهراته کانمی میژوومان.
ناوتنه ی دهقا و دهقی یاخی بوون و له بهرانبه ریشدا، کهوتنه بهر
پهلاماری تهوژمی رق و توورپیی خوداوهندی مهزن. سهرکرده ی
نمو له شکره دیعایه ی خوداوهندی ده کرد و ههستاوو به کوشتن
و برینی نیردراوی خودا و دهسته و تاقمه که ی لهم ناوچهیه دا.
نهمه بووه هو ی ده کهوتنی ئیراده ی به هیزی خودا و سزادانی
تاوانباره کان و به دیمانه کردنی نهم پرووداوه مهزنه بو وهچه کانمی
داهاتوو.

که پاش ماویه ک له دالانی زهمه نه وه و به سه حرایه کی
قاهره دایه پین، له ناوچهیه کی ههره شاخاوی و پروویه ریکی
چیمه نی مه خمه ل ناسادا گیرساینه وه. هیشتا مله و لووتکه ی
چیاکان ناسه واری زستانیکی تووشی پیوه دیار بوو. پاشماوه ی
رندوو به فره کانمی زستانی رابووردوو. له دامینه کاندایه دارستانی
پر له جریوه و تریوه ی بالنده کان، تهژی له چاوگ و کانیاو
و پرووباره کان، لیوانلیو له گول و په پووله و وزهوزی ههنگ و
میشه جوژاوجوژه کان. تابلو فەرشی، پیکهاتوو له سه دان پهنگی
سروشتی، بهرگیراو له گوشه نیگای به ههشتی وهعه ده پیدراوی
خوداوهند. ههروا که مه حوی ته ماشای دیمه نه رازاوه کانمی سهر

رېئى سەفەرە كەمان بووين، لە زىيە كى خرۇشان كە بە درېژايى
تەمەنسى بوبوۋە گەردنبەندىكى پېچاۋپېچى پۇچوۋ بە ناخى
چياكاندا تېپەرېن. پاش بە جى ھىشتنى چەند چيا و لا باسك،
بە سەر وىرانەيە كى ئاۋتسە بوۋى گر و دوۋكەل و خوتندا
كەوتىن. بە دەۋرى شاردا خەندەقېكى بازەنەيى بەدى دەكرا. تا
چاۋ ھەتەرى دەكرد لاشەي بى سەر و ئەنجن كرا و شىۋىندراۋى
پياۋ و منداۋ. بە زەھمەت بتوانىبا تەرمى بى گيانى ژنىكيان
تىدا بدۆزىتەۋە، ئەگەرى ئەۋە دەكرا كە بە تايبەت ژنە كانيان
دەستچىن كرديت. خۇم پى رانە گىرا و لە پياۋە خۇلاۋىيە كەم
پرسى:

- ئىرە كۆيە؟

تەۋكىك فرمىسك رېچكەيە كى لە گۇنا خۇلاۋىيە كەيدا
شۆردەۋە و بە پرومەتيا ھەلخلىسكايە خوارەۋە و شۆنەۋارى جى
ھىلا:

- ناۋچەيەك لە زاگرۇس!

- بى شەك دەيى نافەرمانىيە كى گەۋرەيان كرديى؟
- نا لالۇ! ھىشتا فەرمانيان ۋەرنە گرتبۇۋ تا نافەرمانى بكن!
ئەمجارەيان گومانم نەما كە پياۋە خۇلاۋىيە كە بە راستى
توۋشى خەفۇكى بوۋە و لە ۋرېنە كرندايە. جا چۇن گەلئ
ھىشتا فەرمانيان ۋەرنە گرتوۋە و دەرفەتى نافەرمانيان پىنەدراۋە
ئاۋا بە توۋندترىن شىۋاز كەۋتوۋنەتە بەر قىن و غەزەبى خوداۋەندى
منتدى إقرأ الثقافي

عادل و رەحمان...!؟

لە سەر داواکاری پیاوێ خۆلاوییه کە ئەو ئاقارە پەر لە
گەر و خۆشەمان جێهێلا. پرومان کردووە دامینی ئەو زنجیرە
جیاپەیی پێیدا تێپەڕیبووین. با، بەرامەری خۆلی ناوچەکانی بەر
لە خۆمانی هاوردە دەکرد. ناشنا بوو. نیگام گوازیارێوێ بۆ سەر
و چاوێ خۆلاوییه کە سوارە کەم. قرتەری ددانێ بە قەتارە دەهات.
لەریهەوی لەشی لە سەر پشتەم هەست پێ دەکرا.

«بای بەرزایی ساردە، دل و ناخ دەگرێ»

بێ ئۆقرییه کی قوول بە پروخساریهە دیار بوو یا رەنگە

سامی...

چاومان چەقییه سەر جەماوەری، لە ناو دلی چالێکی
هەلکەندراودا. لەو لاترەو کۆمەلێکی دیکەش ناخێندرابووێ ناو
دۆلێکی دەستکردووە. تا دەچووینە پیش تاقمێکی نوێمان دەهاتە
پیش چاو، بە ژن و پیاو و پیر و لاوێ. پێم سەیر بوو ئەم مەرۆقانه
هۆی چیبووێ خراوەتە ناو ئەم چالە دەستکردانەو. لە ناویاندا
سەرنجەم چووێ سەر زارۆکی کە داپۆشە کە، بەرگیکی شینی
ناسمانی بوو، تۆپە لاسقەیه کیشی خستبووێ بن باخەلی، چلەم و
چلەکن و زیتەلە. لە تەنیشتیەو پیاوی بە ناو چاوانیکی چەتوون
و ریشیکی مام ناوەندی بۆز، هەلتروشکابوو، بە بەزییهە نازی
کەزیهە منداڵە کە ئە کرد. لە ناکاو، لەو دیو بارستایی و
کۆگا خۆلە هەلدراوێ کانەو، مە کینه گەورە کان هوروژمیان هیئا

منتدی إقرأ الثقافي

و كەوتنە پىركردنەو و تىكردنەو چالەكان. لە يەك ئان و ساتدا قىامەت بەر پا بوو. ئەو كەسانەي دەيانويست گيانيان بىدەن بە كۆلياندا و دەرباز بىن و نەكەونە ژىر لافا و ھەرەسى گل و خۆلەو، ئەوا بە تىر و گوللەي جەندرمەكان دەپىكران. تەمتۆمانى خۆل و قىرشكەي منال و شىرخەي تىفەنگ و ھارەھارى مەكىنەكان تا ەدرشى ئەعلا پۆيى و پەرەي گويى ناسمانى ھىنايە لەرە. خۆل زارى منالەكەشى ناخنى و لە زىيەكى خست. لە پىاوە خۇلاويەكەم پىرسى:

ئەي تاوانى ئەمانە چىيە؟! ئايا فەرمانى خودايان پىشىل

كردوو؟!

لەو دىو سىما خۇلاويەكەيەو، كەپەي ھەناوي پۆمى و داي لە پىرمەي گريان. دواي قەبرىكى زۆر گويم لىبوو بە دەيان جار لە ژىر لچىو دەووباتى دەكردو: كە:

- نازانم، بىرۆ لە خودى خودا بىرسە!

- نازانم، بىرۆ لە خودى خودا بىرسە!

- نازانم. بىرۆ لە خودى خودا بىرسە...

دواتر بەو دەم زانى كە خۆلى سەر جەستەي سوارە خۇلاويەكەم ھەمان تۆز و خۆلى چالە دەستكردەكان بوو.

تەنرەي دلى ماننا

«ئەم خانوۋە، مالى ھىراكلوسسە، ھەر كەس پىيى بىنئە
ناۋى، پەنا دەدرى»*

نەرىت وا بوو ھىرا، شاژنى زىئووسى خوداۋەندى خوداكان
بە پىيى بىريارى، لە ئەشكەوتى كەرەفتوودا دالەدە و پەناي
كەسە لىقەوماۋەكانى ئەدا كە بە ھەر ھۆكارىكەۋە لە سوورپانى
بەرداشەكانى ژيان فرېدراپوونە دەرەۋە و لە ھەۋلى پەناگەيە كدا
سوون بۆ ھەۋانەۋە و دەستگىرۋىيان. پىش ئەۋەي پەنا بدېئىن،
لە بەر دەرۋازەي ئەشكەوتە كەپرا دەبوۋا چوارمىلكە دابنىش و
پاش گىپرانەۋەي كورتەيەك لە بەسەرھاتيان، بۆ ماۋەي ھەوت
كاتىمىر نەجولئىن و بىكەۋنە نزا و پارانەۋە، بەشكوۋ ھىرا بەزىي
بىجولئى و دەرۋازە بەردىنە مەپمەپە كەيان لى بىكاتەۋە و بىيانخاتە
ژىر چاۋەدىرى خۇيەۋە و پەنايان بدات. دەگىپنەۋە زۆر جار ھىرا
«ژونۋى رۆمى» خوداۋەندى ئاسمان و مانگ، ھاسەرى زىئووس
«ژوۋىپىتىرى رۆمى» لە بەر ئەۋەي پەناگە كەي لە رەۋنەق

منتدى اقرأ الثقافي

نە کەوئ و مەودای بەزەییە کە ی پەرەیی بدا و لە ناو گەلە کاندای
 حورمەتییان وە مینن و هەلنە بواردین، داوای لە زینووسی میژدی
 دە کرد، ئارەسی کورپیان کە بە خوداوەندی وەبا و جەنگ و وێرانی
 دەناسرا بنیزیتە ناو هۆزە کانهو و بدا لە تەپلی شەڕ و بە گژداچوون
 و هەلامە ساز بکا. بۆ ئەوێ پەناگە کە ی هیزا بییتە مەکوێ
 حەوانەوێ بیدەرەتان و شەڕ لێدراوێ کان و سووکنایش بگاتە دلی
 خواژنی گەورەوێ. ئارەس «مارسی پۆمی» خوداوەندی قات و
 قری و کوشتن، یی سەبرانە چاوەڕوانی فەرمانی باوکی بوو تا
 بییتە کوتکی و داویتەو بە سەر گەلە کاندای و بکەوێتە دابەزاندن
 و جی بە جی کردنی ئەمرە کە ی باوکی. فالە کە ئەمجارەیان بە
 ناوی شاری حەوت شوورە یا شاری پەنگە کان دەرچوو.

ماننا کورە وەرزیڕیکی ناوچە ی سە کاکز* دەبی کە سی
 سال لەو بەر بە فەرمانی فەرمانڕەوای شاری پەنگە کان بۆ
 پەنگ کردنی حەوت دیواری کە ی دەوری شار بردار بوو پێتەخت
 و لەوێ بە گەرمی سەر قالی کارە پیسیژدراوێ کە ی خۆی دەبی
 کە ماوێهە ک لەوێ پێش لاوای وێرانی و شەڕ، پرایدە مانی و
 بە گوێزە ی ناوبانگی پەناگە ی کەرەفتوو، راپیچی ئەو ناوچە یە
 دەبی. لەو سەر و بەندەدا هیزا، هیرمیس «میزکووری پۆمی»
 خوداوەندی رینیشاندەر بەرێ دەکا بۆ یارمەتی ماننا و تا پشت
 دەروازە ی ئەشکەوتە کە، دەبیته رینمای. ماننا کە لە ناگری
 شەڕیکی وێرانگەر قوتاری بوو و دەرد و نازاری سە فەرینکی

دژواری له چهنه دایه، دلته پدی چوونه ژووره ویه تی. ده که ورته
سهر چوک و هردوو له پی دهستی وړک دهنی و به نیشانه ی
دووعا پیلووه کانی دبهستی و به سۆزه دهلی:

- هیږا! هاوسه ری خداوهندی خداکان، خداوهندی پاسه وانی
لیقه و ماوان، خداوهندی مانگ و ناسمانه کان، به زهیم دهوی.
تکایه دهرگا که تم به پرودا بکه رهوه، تکایه له سۆزی خوت بی
بهشم مه که، تکایه...!

ماننا به بهرگینکی ریشاله و به بوی رهنگاوییه و ماویه ک له
رپی وهلام مایه وه. دهنگینکی نهرمی سۆزاوی ژنانه، له دالانی
دهرهوی نه شکوته کهړا، ته تهریه کی خسته دلیه وه:

- به سهرهاته کهت بگپړه وه، به بی درؤ و پتوه نان، نه گهر له م
مه رجانده رپچی، وهرنا گیردرپی و دهرگا که به پروتدا ناکرته وه
و دوور ده خریتته وه و تاسهر به تنیا و سهرگردان و له چاوه پروانیا
دهمینیه وه. هوشت به زمانته وه بی، نه دپړپی!

ماننا هه ناسه و هیوايه کی و بهر گهړا، له وه پیش بیستبووی
که گوتووبویان:

- «خوا لاله! بویه ههر که سی پراست بووه ته وه و بوچوونیکي
داووته پال»

به لام نه مه نه خو بوو، نه خيال، به لکوو خودی هیږا بوو
له بهر دهروازی نه شکوته که ی که ره فتوودا پراسته وخو له ته کیا
ندوا. ته کانیکي به خویدا، بووخچه که ی شانی کرده وه و داینا.

لہ حالئیکدا کہ لہرز و شہر پڑویہ کی ناستہم بہ دہنگیہوہ دیار بو،
کہوتہ گو:

۔ من ماننا کورہ و ہرز پڑکی ناوچہی سہ کاکری سہر بہ
نیمپراتوریہتی مادی مہزنم۔ وہک بیستوومہ یہ کہم خہونمان لہ
کہنارہکانی زہریای باکوردا پی گہیشٹوہ، لہ توورای عیبریدا
ناومان ہاتوہ، میری گہورہم دیاکوشا بو یہ کہم جار پیتہختہ کہی
لہ بنارہکانی نلہوندہا پینک ہینا کہ بہ ہہ گمہتانہ دہناسری۔
ہہ گمہتانہ بہ شاری قہسری حہوت حہسار ناوی دہر کردوہ۔
دہ گپڑنہوہ چپوہی حہسارہکانی نہم شارہ مہزنہ، لیکچوویہ کی
لہ رادہبہدہریان ہدیہ لہ گہل ناتین، پیتہختی یونانی مہزن۔ نہم
حہوت حہسارہ بہ شیوہ کی بازنہی بہ دہوری شاردہ ساز کراون
و ہہر کامہشیان بہ رہنگیکی جیاواز بو یاخ و تا بہرہ و ناوہند
دہرؤی، دانہ وہ دووی دانہدا، بہرزتر دہبنہوہ۔ من و چوار ہاوپڑی
دیکہم لہ لایہن گہورہ کہمان، نلہژدیہاک شاوہ شہرہفی نلہوہمان
پی بہ خشرابو، حہسارہکان بہ ریز: یہ کہم بو یاخی سپی، دووہم
رہش، سیہم نلہرخوانی، چوارہم شین، پینجہم نارنجی و شہشہم
بہ زیو و دوا دیوارہ کہش بہ زپڑ و ہرازنین۔ بارہ گای میری گہورہ
نلہژدیہاک شا و خہزینہکانی لہ دوا حہسار و لہ ناوہندا جینگیر
کراوون۔ شاری پڑ لہ گول و بالندہ، شاری لہ ہہموو رہنگ
و روخسارنکی تیدا بہدی دہکرا۔ خہلک لہ ناسایش و تہباییدا
ژیانیان دہبرہ سہر و لہم سہراوسہری دونیادا بہ شاری رہنگہکان

ناوی دهر کرد بوو. شاری پهرتوو که کانی گهنج نامه و شاری
خهونه رهنگا ورهنگه کان. تا له ناکاو هیرمیس خوداو هندی شهر
و پیکدادان، لاپه رهی لی هه لداينه وه و ملؤزمیکی بو تاشین.
کچه زایه کی نه ژدیهاک شا، کوروش، کوری ماندانا خاتون، به
یارمتهی بابلیه کان که دوژمنی سویند خواردووی باوه گهرهی
بوون، هیرشیان کرده سر پیته ختی رهنگه کان و نه ژدیهاک شایان
به دیل گرت. هه گمه تانه بی ناز که وته وه و خرایه بهر دهستی
نه یاران و دوژمنانی نیمپراتوریه تی مادی مه زن. هیژا! خواژنی
گهره! نیستا ماننا لیتقه و ماوه و بی دهره تان، بی گهره یه و بی
پادشایه. تکات لیده کات ببیه په ناگهی و له به زهیی خۆت بی
هیوای نه که ی...

هیژا، خولیا یه ک له میشکیا بوو، ویستی نه و خولیا یه زیاتر
بکاته وه، لئی پرسى:
ماننا دلنیا ی له وهی که ولامه که ت راسته و چه واشه کاری
تیدا نییه؟!

هیژای مه زن! دلنیا ی له وهی که نه یلیم و گومانم له راستی
ولامه که م نییه!
هیژا دهیزانی؟

«مروّف ته نیا بینایه که تا پتر بلمه رزی زیاتر ره گ داده کوتی
و قایم تر دهی»

هر بویه که وته یاری له گه لیا:

- زییا* و ئارماسیت* نایاتەوہ بیرت؟!

دەست بە جی ماننا ھەستی کرد دۆراوہ. نزیک بوو لە ھۆش بچی، بەلام ھێزی لە ناخیوہ رایگرت. دەنگی پنی گوت: خۆراگر بە، ئەمە تاقي کرئەوہیە، ئەگەر خال نەدەي رەنگە ھێرا بە ھەلەدا بچی و یارییە کە ببەیتەوہ. بە خۆیدا چووہوہ و ھەناسەيە کي بەر خۆیدا و راشکاوانە و بە دەنگیکي بەرز گوتی: - تا ئیستا ئەم ناوانەم نەبیستوہ!

- یارمەتیە کت ئەیم. دوو قەلای بە ھێز بوون لە سەردەمی دەسەلاتداریەتی مانناکاندا لە ناوچەي سەکاگز کە دەیتە دەور و بەری زیدەکەت، ھەنووکەش نایاتەوہ بیرت؟!

ماننا بەراستی رابوردوہ کەي خۆي لە بیر چووبوہوہ تا ئەو کاتەي کە ھێرا ناوی قەلاکانی زییا و ئارماسیتی ھینایەوہ بەر باس. ئەو دوو قەلایە بۆ ماوہیە کي دوور و درێژ لە لایەن باو و باپیرانیوہ لە ھێرش و پەلاماری دەولەتانی ئاشوور و ئوراتوورہوہ پارێزراو بوون، یەکیک لە پادشاکانی ئاشوور بە ناوی سارگیني دووھەم لە ھێرشیکي بی ئاماندا پیتەختی مانناکان دەخاتە بەر پەلامار و پاشاکەیان بە ناوی ئیراندووز دەکوژری و قەلاکانیش بی پشتیوان دەمیئەوہ. لە ئەنجامدا سارگیني دووھەم، دەست بە سەر قەلاکاندا دەگری. دواتر کە ئیمپراتوریەتی مادەکان پیک ھات و دیاکو بوو بە رەمزی یە کگرتن و یە کخستنی شانشینە بچوو کە کان و بە دەستی ئەوان ئاشووریەکان شکیندران، گەلی

ماننا شادمان بوون و ههستیان به قهره‌بیوونه‌وی نازاره‌کانیان کرد، بهم بۆنه‌یه‌وه بریاریندا له ناو ئەم ئیمپراتۆریه‌ته مه‌زنه‌دا که له شه‌فغانسته‌نه‌وه تا شام بالی کیشابوو، بتۆنه‌وه و بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ نیشه‌جی ببن، هه‌ست به‌ شانازی بکه‌ن به‌ مه‌مله‌ که‌ته‌ که‌یانه‌وه و خه‌می ئەوه‌شیان نه‌بی که‌ ناسنامه‌ی خۆیان له‌ بیر به‌جیته‌وه. مانناش یه‌کیک بوو له‌و که‌سانه‌ که‌ هه‌ستی ده‌کرد خۆینی ماد له‌ ده‌ماره‌کانیا ده‌جوولێ و لای ببوو به‌ باوه‌ڕیکی به‌ هیز. ده‌شیزانی که‌ ناتوانی له‌وه زیاتر هیزا به‌هه‌ڕینی و گومپرای بکا. تیفکری لسه‌وه‌ی که‌ بۆ وا به‌ زه‌لیلی ببوو که‌ره‌سته‌ی یاری ده‌ستی خواکان؛ هیزا «ژنووینی رۆمی» خوداوه‌ندی دالده‌ و به‌زیی و ئاره‌س «مارسی رۆمی» خوداوه‌ندی قات و قری و جه‌نگ. چه‌ند به‌ زه‌بوونی که‌وتبووه‌ سه‌ر چۆک، به‌شکوو سیله‌ی به‌زه‌ییان به‌جوولێ و له‌ سووچیکی ئەم ته‌شکه‌وته‌ سارد و سه‌رده‌ا بۆ ماوه‌یه‌ک له‌ ده‌ستی ته‌قدیر بیشارنه‌وه و هه‌شاری به‌دن. خۆی زۆر به‌ که‌م هاته‌ به‌رچاو؛ «مه‌رگ جارێ و شیوه‌ن جارێ» هه‌ستایه‌ سه‌رپی و به‌ ده‌نگیکی راشکاوه‌ گوتی:

هیزا! خوداوه‌ندی ئاسمان و به‌زه‌یی! من لی‌رده‌ا ئاشکرای ده‌که‌م که‌ هه‌له‌ بووم. بۆ من شه‌رم و جینی داوه‌شینه‌ که‌ له‌وه زیاتر وه‌ک سه‌گی به‌ر قاپیه‌ که‌ت، کلکم راوه‌شینه‌م و لمۆزت لی خشکینه‌م و بکه‌ڕووزمه‌وه. باوه‌ڕم هیناوه‌ که‌ مردن جارێکه‌ و ترس و بی نامانیه‌ که‌شی سه‌دان جار. له‌مه‌ و دوا، بریار ئەده‌م که‌ به‌

پشتيوانى ئاتنە؛ «مىنپۇي رۇمى» خوداۋەندى سېەر، مىرى
ئاۋەز و ھونەر، بە گز ژياندا بېچمەۋە و بەلېن بى تا دەستەمۇي
نەكەم، نەحەسىمەۋە...

قاقايەكى بە كۆلى ژنانە چىنگى لە دىۋارى ئەشكەۋتەكە
دەگرت و خەرىكى نانەۋەي تەتەرەيەك بوو لە دلي ماننادا ...

ژىدەر

* نەم وتەيە بە زمانى يونانى لە سەريەكى لە دەروازەكانى
نەشكەۋتى كەرەفتوو سەر بە ناۋچەي سەقز لە رۇژھەلاتى
كوردوستاندا ھەلگەندراۋە. پىۋىست بە نامازيەكە مېژۋى نەم
نەشكەۋتە دەگەپتەۋە بۇ پىش مېژوو.

* سەكاز لە كۇندا بە شارى سەقز گوتراۋە.

* زىبىا لە كۇندا بە قەلاي زىۋىە سەر بە ناۋچەي سەقز گوتراۋە.

* نارماسيت قەلايەكى بە ھىزى مانناكان بوۋە لە پىنج كىلۇمەترى
قەلاي زىۋىە، سەر بە شارى سەقزى رۇژھەلاتى كوردستان.

ماننا و سەفەرىكى خۇخواز

ھىزا؛ «ژىنۋىنى رۆمى» خىداۋەندى ئاسمان و مانگ و بەزىيى، ھاسەرى زىنۋوس؛ «ژوۋىپىتىرى رۆمى» خىداۋەندى خىداكان، پاش ئەۋەى كە ماننا، رەنگرەژىكى پەرتەۋازە بوۋى ھەگمەتانە، بە كىردەۋىيەكى نەشیاۋ، بوۋ بە ھۆى تورپە كىردىنى ئەۋ و پەگەى رقى ھەناۋى ژىاندەۋە و لمۇزى لە خاكدا، ۋىنەى مەرى كۆلەۋار، ژان، راپىچى كىرد و كەۋتە نانەۋەى كەتنى لە سەر پى ماننا و بىرى لە پىلانكىكى خىداۋەندانە كىردەۋە تا جومگەكانى پى بنوشتىنەۋە و بىھىنەۋە سەر چۆك و لەۋ ئاكارەى كىردۋىيەتى پەشىمان يىتەۋە و داۋاى لىبوردنى لى بكا. لەم لاشەۋە ئاتنە؛ «مىنرۋى رۆمى» خىداۋەندى سىپەر، مىرى ئاۋەز و ھونەر، داۋاى ھەلچۈۋەن و بە گىزداچۈۋىنى ماننا، رۋچىكى سەركىش و ياخى لە دەرۋىيا بەدى كىرد و بىرارىدا بالەكانى خۆى بە سەرىا بىكىشى و بىخاتە ژىر سىپەر و چاۋەدىرى خۆيەۋە و لە دۈزىنەۋە و دەستەمۇ كىردىنى ژىاندا بە

ھانا يەنە بىي. بەللام نەرىت واپو تا لە لايەن كەسىنكەۋە بانگەشت
نە كرابا، ئاتنە، دەستى يارمەتى بۇ درىژ نەدە كىرد. ھەر بەم
بۇنەيەۋە، لە چاۋەپوانىدا مايەۋە، تا بەشكوۋ ماننا بە ھۆگرىەۋە،
بەكەۋىتە شوتىنكەتتى ئاتنە و يارمەتى لىي بخوازى.

دوای ئەۋەي ماننا لە بەر دەروازەي ئەشكەۋەتى كەمرەفتوۋدا
بەرھەلستى نەرىتى باۋى خوداۋەندى بەزىي، ھىرا بوۋەۋە و لە
پاراپانەۋەي بۇ پەناگرتنى لەۋ پەناگەدا، ۋەك ياخى بوۋىي،
پاشەكشەي كىرد، ئاشارەزا يا لە مەر بەسەرھات و راپوردوۋە كەيەۋە،
بە ھەلە دوۋا و، پىشلىكارى نەرىتى باۋى كىرد و دواتر كەۋتە
بەر قىن و توۋرەيى خاۋزنى گەۋرەۋە. ھىرا، بىرپارىدا، كۆۋىردى،
بەرھەم ھاتوۋ لە سى ئاكارى دەروۋنى خۆي، ئاۋىتەي پۇجى
ماننا بەكا و تەمىكى تەنكى پەرەئاساى رەش بە سەر گلىنەي
چاۋيا بەكىشى. ھىشتا ماننا، بوخچەكەي لە شان نە كىردبوۋەۋە
و دوا دالانى بىي دەروازەي ئەشكەۋەتە كەي جىي نە ھىشتىبوۋە كە
چاۋەكانى لە رەشەۋە ھاتن و تىرەي دلى كەۋتە قۇناغى بەرز
بوۋەۋە. تەتەرە و ترسىكى لە رادەبەدەر، بالى بە سەر گىيانىا
كىشا. ھەستى كىرد بوۋەلەررەيە و گرگانە و پروۋبەرى ئەشكەۋەت
لە شەق بردندايە و خەرىكە دەم ئەكەتەۋە. لەرزى، ۋەك تاقە
گەلەيەكى رەنگەلگەپراۋى پىۋەمساۋى پايىزى دارچىنارى، لە
پروۋى خۆر و لە بەر ۋرە ۋزى باي شەمالدا. ھىراي قىناۋى
بوۋە كە تۆۋى تەنىيىي و چاۋەنۋارى و سەرگەردانى لە دەروۋنى

مانندا چاند. ثان و ساتی چوزهره دانی لاسقه گیایه کی سی
چوکه له پروپه پری ناخیا. دهنگیکی زیکه داری ژنانه به
گلؤلایی، راپیچی ئەم بهراو بهری دیواره بهردینه کهی دالانی
ئەشکه و ته که بوو:

- ماننا! کوپه رهنگره ژه لیتقه و ماوه که! نه تزانیبوو بریاری
خوداکان یه کیکه و پاشگهز بوونه وهی نیسه و پیداچوونه وهی
مه حاله؟ نه تزانیبوو نه گهر مروفتی بیهه وی هه رکام له خوداکانی
دهسته پرو بکا و ته فره یان بدا، بو هه تا هه تایه ده که ویتته بهر
ئاگری رق و دواجار، سزا تایه تییه کانی خوی به سه ریا
دهسه پیتی؟ فهراموشت کردوو پیش نه وهی به سه رهاته کهت
بگیریته وه، ئاگادارم کردیته وه که؛ نه نجامی چه واشه کاری
سزایه و نه خه له تابیی بدو پیت و تا تیرت بر ده کا، به هه له دا
نه چی و هوشت به زمانته وه بی؟ ئیستا که، ئەمه ده سپیکه بو
تو، سه ره تایه کی ره شی بی پروژنه و بی پروناکی له چاره تا.
له ریکه وتی ئەم چه واشه کاری و یاخی بوونه ته وه، وه ک
پرووه له مایوکی ئابرو چووی ده رکراو، ته نیا ده کری؟

«له نه زله وه ته نیایی داپو شیکی رازاوهی یاخی بووه کانه»
پاشان وه ک شه مشه مه کویره کی ناو بوومه لیلی ئیواران،
په تای سه رلیشیواوی ده تگری؟

«له نه زله وه سه رلیشیواوی، ژیر پوشیکی رازاوهی
به ره له ستکاره کانه»

دواتر وه ک کوونده په پوینه کی نه جوولی سهر په لکه داری
دارستانیکی وشکارو، بهردهوام به دوو چاوی کراوهی زهقهوه
چاوه نواری ده کریی؛

«له نه زلهوه چاوه پروانی روپوشیکی رازاوهی لادهره کانه».
له نه بجام و له گێژهنی ژياندا، ده بیه یاخی بوویه کی
چاره پهرشی ته نیا و سه ریشیاو و چاوه نواری.

ماننای لاشه پری بیخ خودا! له یادت بیخ نهم سنج بهرگه
رازاهیه، تایبه ته به هاوچه شن و هاومه رامه کانت و هه رگیز
نایسته داپوشی جهسته ی په نادراوه لیقه و ماوه کانی نیو نهم کونه
نه شکمه ته ی که ره فتوو!

ماننا وه ک کووته له یه کی تازه زاوی ناژهلک، له رزه له رز
هاته سهر چمکان و به لادهرگای ده رازه ی نه شکمه ته که ی
که ره فتوو را خوی گه رته وه و هاته سهر پی. بیخ نه وه ی ناوړ
له ده رگا مه پر مه ره که بداته وه و توانسای وه لام دانه وه ی هیرا؛
«ژنوونی پرۆمی» خواژنی گه وره ی بیخ، له چکی بووخچه که ی
وه دووی خۆیدا، به ره و ده سته مو کردنی ژیان و چاره نووسی که
خوی دیاری کردبوو، په لکیش کرد. ناتنه؛ «مینرۆی پرۆمی»
خوداوهندی سپهر، میری ناوه ز و هونه ریش، بیخ سه برانه چاوه پروانی
دهم بزووتن و یارمه ته ی خواستنی ماننا بوو. خوداوهندی هزر، باش
دهیزانی که:

«سه ربوورده ی مـرۆی یاخی، ناوتنه ی جهنگ و
منتدی إقرأ الثقافي

بدرهنگار یونونهوی خودا کانه، نهم سه ریوردهیه؛ تهژییه له ترس،
پره له ژان، لیوانلیوه له مهرگ و ژیاندهوی چهند جاره. نهم
سه ریوردهیه؛ تاییه ته به مرویه کی رهنگ رهژی یاخیه وه که
نایهه وی وه ک په نادراوینکی دهسته موی هیرا؛ خودا وهندی
به زمیی، رۆحی داگیر بکری و بی پهل و پۆ، بناخندریته نیو
قه فسی نه شکه وتی کهره فتووه وه»

ناتنه، باش دهیزانی که؛ که ژهرپییه کی سه غله ته رنگا
هه لێژێردراوه که ی ماننا و به بی پشتیوانی نهو مه حاله بگاته
جی و به نامانج بگا.

ماننا، به دلێکی کۆله وار و جهسته یه کی ماندووه وه، له
بهر دهروازه ی نه شکه وتی کهره فتوورا، لاری گرت بهر، به شکو
دهرفه تیکی بۆ بره خسی به لاشانی نه شکه وته که وه بهر و ژوور
هه لێژی و له سهر بانی نه شکه وته که را بۆ ماوه یه ک پشوو بدا و
بیر له تویشووی سه فهرینکی خۆخواز بکاته وه. ره گه یه کی رهش،
هه له ی ده خسته بیناییه وه و تووشی که م بینی ده کرد. خر که و
تاشه بهرد و تاویری نهو ناوه ی، به زه حمهت لیک هه لده بوارد. له
گه یشتندا، پر به دل ههستی به ته نیایه کی له راده به دهر کرد.
پهتا و له رزه، جی نه هیشتبوو. هالاوینکی سووتینهر له ناخیه وه
هه لده کشا و خۆی له دنیای نازاددا دهر باز ده کرد. که وتبووه
به رزی. روانییه دهور و پشتی، تاچاو حوکی ده کرد چیا و دۆل
و خاکینکی مه یله و سووری قاقر و پرووت. شیواو و لانهواز و بی

كەس و بىي خوا مابوۋە. نەيدەزانى پروو و كام لا ئاراستە بىي.
 نەژنۆكانى لە باۋەش نا و لاپروومەتى نايە سەر كەلكەكانى.
 دلى ختوورەى نەدا كە دەستى لە شوئىكى ناديارەو بە ھاناىەو
 دى. لە چاۋەرۋانىە كى مەرگاۋىدا مايەو. ئارام پەلكىش بوو
 بەرە و دونىاي خەونەكانى، رەنگە ئاتنە، وىستىتى لە رىڭگاي
 خەونەكانىەو ماننا بە سەر وە كا، بىي ئەوۋى نەرىتەكانى خۇيشى
 پىشپىل كەردىي ...

لە كۆنەو گوتورۋانە:

«لە سەر ھىچ رىيان مەخەو، ھىچ خەونان نابىنى.»

واتە:

«رىڭگايە، داخۋازى خەونە و بىي خەونىش، بىي رىڭگايە!»

زىدەر

* تىبىنى: نەم چىرۆكە درىژوۋى چىرۆكى «تەتەرەى دلى
 ماننا» يە و بە تەنياش دەچىتە چىوۋى چىرۆكىكى سەرەخۇو.

ماننا و خەونیکی بى كۆتايى

«ناوچە كانى خەون، قەدەغە ناكىرن و پەرژىنە كان، بەوى

نامۇن»

ماننا، كەوتبىوۋە چەقى خەونىكى بى سنوورەۋە. بىوۋە
رېبىۋارى كەژە رېيە كى سەغلەت و سەرقالى رېپىۋانىكى
ناھورايى بوو لە بەستىنى خەۋە كەروىشكەيە كدا. تا ئاتنە؛
«خوداۋەندى ھزر و ھونەر» لە شەمايىلى پىرە پىاۋىكى شىرىن
كەلامى رومەت روون و ردىن سىيدا، ۋەك كارگە بە سوركەى
پايىزى لە قەراغ رېيدا دەرئوقى.

. چىيە لالۇ؟! دەلىلى ھىركولى و دونيات سەرشانى ناۋە و

خەرىكە بە عەرشدا ھىۋر و نەرم ھەلدەزىتى؟!

ماننا كە لە بوومەلىلى خەۋنە كەيدا كىتوپر لووتى بەر
كەپروى زەلامىكى كۆنەسال كەوتبىو، راجلە كا. قورسايى
نىگاي خستە سەر ردىنە سىپە كەى و بوچرووكى ھەناسەيە كى
مەودا دارى دايە دەرۋە و گوتى:

منتدى إقرأ الثقافي

رېنگايە كى تووشىم بېرپوھ و وېلەم بەدوای شىتىكدا، ناشزانم
چۆنە و چىيە و لە كۆيە! شەكەتم، زۆۋۆۋۆریش شەكەت...
پىرە پياوھ كۆماوھ ئىسك سووكە لەبز شىرىنەكە، ھەلۋەدای
باوھشە بەردىك بىو، دۆزىيەوھ و بە يارمەتى گۆچانەكەى لە
سەرى ھەلۋوشكا:

لالۆ! وادەردەكەوئى ياخى بووى و بە گىز خوداكاندا
چوويتسەوھ، واش پىدەچى؛ كەوتىيىتە بەر رقىيان و لە ئەماندا
نەمايى، ئەى ئىستا لە چى دەگەپى؟!

لە ژيان! دەمەھوئى بىدۆزمەوھ و دەستەمۆى كەم و بە
ھىزا و زىئووسى نىشان بەدەم كە؛ بى بەزەيى و يارمەتى ئەوانىش
دەكرى كە بگەم بە ژيان و كەوى بگەم. نامەھوئى چىتر لىيان
پاپىمەوھ و بگەمە بەر پىيان و بىمە كاسەلىس و كلەك بادەريان.
چاوپروان بىم كە سىلەى بەزەييان بىجولئى و بۆ ئاوپرىكيان؛ ھەزار
جار سووك و چرووك بىكرىم و ھەموو ساتى لە شەرما بىم بە
دۆپى ئا و بە زەويا رۆچمە خوارەوھ.

ئەى بۆ دەستە و داوئنى ئاتنە؛ «مىرى ئاوەز» نايى؟
يىنگومان ئەو لەم بارەو، زانىيارى تەواوى پىيە، دەتوانئى بىتگەيەنئىتە
سەر مەنزلى ژيان؟!

ماننا، ھەستى كرد ئەم پىرە مېردە، ھەپەى لە بېرەى دەكاتەوھ
و چەنتەى شىتىكى تىدايە. بەرە و پىرى كشا و لە تەنىشتى
ھەلگورما:

کاکه مام! نهونده تالی و سویریم له دهست خودا کان چیشتووه، بهرامبهر به ههموان بیج باوهر بووم، ههر له دهسپیکی تهمنمهوه تا نیستا، جی پهنجی خوداکانی پیسوه دیاره. له ناوچهی سه کاکز، نارەس؛ «خوداوهندی قات و قری و کوشتن» بریاری شه پرنکی ویرانگه‌ری به‌سهرماندا سه‌پاند. پاشان وه‌ک رهنگره‌ژی بانگه‌یشت کرام بو هه‌گمه‌تانه پیته‌ختی رهنگه‌کان و ماوهی چهند سال سهرقالی رهنگره‌ژی دیواره‌کانی دهوری شار بووم که؛ دیسانه‌وه که‌وتینه بهر په‌لاماری دهستی شه‌رهنگیزی نارەس، که‌له‌لا و بیج ده‌ره‌تان، پروومان کرده ته‌شکه‌وتی که‌ره‌فتوو، مه‌کۆی دالده و به‌زه‌یی، که دواتر لیم پروون بووه‌وه، نه‌ویش نه‌و په‌ناگه و هه‌سانگه‌یه نییه که چاوه‌روانی بووم، به‌لکوو به‌ندیخانه‌یه کی گه‌وره‌یه و تا مه‌رجه‌کانی به‌ندییه کی ته‌واو عه‌یارت تیدا نه‌بی، وه‌رنا گیردرییت و ناچیته ژیر سیبهری به‌زه‌یی هه‌یرا؛ «خواژنی گه‌وره» وه. تا چه‌شنی کوپه و گۆزه‌له سهدان جار، به به‌رد و دارتا نه‌دات و له سه‌د لاهه درزت تی نه‌کات و نه‌تشکینتی و نه‌تپروینتی، نوخژن به دلی ناگات و لیوپیژ نابی له تام و چیژی گه‌مه‌کی.

وا هه‌ست نه‌که‌م ناتنه‌ش، یه‌کیکه له‌وان و دلم به‌رایی نادا و ناو ناخواته‌وه. ناگاداری نه‌وه‌شم که؛ «هیچ خه‌نجه‌ری، ده‌سکی خۆی نابریته‌وه». بۆیه نه‌وه‌نده بوغز گرتوومی و له ناخما په‌نگی خواردووته‌وه که ته‌نانه‌ت ناماده‌ش نیم ده‌سته و دامینی ناتنه‌بیم

و يارمەتى لى بخوازم ..

ئاتنە، باش دەيزانى كە؛ «ھەر خودايەك تايبەتمەندىيەكى
نەگۈپرى ھەيە، ئەويش كىرمەكەيەتسى» و «خوداۋەندەكان لە
پرووى دوونيان بۇ بەرپۆتەبردنى نەركەكانيان» و «شەپ، ناشتى،
پرق، بەزەيى، خۆشەويستى و ... ئەو تايبەتمەندىيانەن كە كات
و شوئىن ناناسن و تەمەنيان بەندە بە تەمەنى خوداكانەۋە».
دەشيزانى كە نەگەر، ماننا، پۆژى لە پۆژان، بەم واتايانە
بگات، ئەوا دەيتتە كوتكىكى بە تەۋژم كە بەر پۆحى دەكەۋى
و لە گىرئەنى دەبا و بى ھىۋا دەست لە ھەموو شتە دەشاتەۋە و
تاقە پىي «مەرگ» ھەلدەبۇرئەت. ئەۋەشى دەزانى كە پاش ئەم
دەركەۋتەيە و مەرگى ماننا ماۋەى خودايەتتەيەكەيان كۆتايى
پى دىت و گەمەكانى نىۋ ئەم كەۋشەنەش، تەنيا بە دەردى
لاپەرەكانى مېژو دەخوات، ئەويش بە بى خۆنەر! ھەر بۇيە
كەۋتە خۇ پىگەيەك بخاتە بەردەمى ماننا، بەشكوۋ دىخۆشى
بكات و ئەۋەندە سەرقال بىي كە؛ بىر لە كىرمەۋەى خوداۋەندەكان
نەكاتەۋە. دوو پىي ھاتەۋە ياد؛ يا بىنئىرئە سەر زىي گەۋرە و
ھىلەكىكى بداتە دەست و لىي بخوازى كە بەردەۋام و نەپساۋە
لە ناۋى چۆمەكە ھەلئىنجى، تا جارى لە جاران بتوانى پى بە
ھىلەكى ئاۋ پاگىرئى بۇلاى و ئەمىش لە باتى، پىي دەستەمۇ
كردنى ژيانى پى نىشان بدات، يا بىي وچان بىكەۋتە شوئىن ھەۋرە
ئاسوس و باران گىرەكان و دۋاى تاۋىكى بە گور و داتەكاندنيان

و دەرکهوتنی کۆلکه زۆرینه، به پهله بیگاتئ و له باوهشی نی و به خۆیهوه پرایموسی.

ئاتنه، له شه ماییلی پیره پیاوه کهدا و به یارمهتی گۆچانه کهی ههستایه سهر پئ و چهند ههنگاو له ماننا دوور کهوتهوه و پروو له کۆمهڵیک ههروی رهشی ناوس که له ناسۆوه دهرکهوتبوون، راوهستا و له حالیکدا که پشتی له ماننا بوو و چاری له چاری ههڵکه ندبوو، به نووزیه کی پیرانهوه گوتی:

. لالۆ! وادیاره چهرمه سهری دونیات به سهردا هاتوه و له راده به دهر چهوساویتهوه، له دلمهوه بۆت به داخم و له گهلتا هاو سۆزم. نه گهر لیم وهریگری و له نامۆژگارییه کانم لا نه دهی، دهمهوی کهمی له مهینه تییه کانت کهم بکه مهوه و به ناسوده میت بگهیهنم. نایا دهتهوی ژیان دهسته مۆ بکهی؟ نه گهر گوی به قسه کانم بهی، بۆ نه م کاره، پینگایه کت دهخه مه بهر دهم، پئوستیت به ئاتنهش نه بی؟!

ماننا وزیه کی هاتهوه بهر و تینی به قسه کهیدا:
. کاکه مام! نایا نه م قسهیه راسته و دهتوانی خۆت له کاروباری خوداوهنده کان ههلقورتینی؟

. لالۆ! نهو پئییهی تۆ گرتووته بهر، من دهمیکهیه پئواومه و نه گهر بی پشتیوانی خودا کان بووایه، ههرگیز نه مدهتوانی بهم شوینه بگهم. ئیستاش به قهه پیره مەرئ ته مهنم ماوه و دهمهوی نهزموونی ژیانم له پاش خۆم جی بهیلم.

- كاكە مام! ئەگەر بتوانى ژيان بىيىتە ناو دەستمەو، بەلئىن
بى ھەتا ھەتايە، دەبمە مورىد و ئيماندارى تۆ و لە نامۆزگارايە
بە نرخە كانت دەرناچم.

ماننا، لەو پۇژوۋە و دواى ۋەخەبەر ھاتنەو ھى لە سەر بانى
ئەشكەوتى كەرەفتوو، تەنيا و ھەراسان و بى ھەوانەو، پۇژى لى
نەبواردوو و شىلگىرانە، لە ھەر ناوچە و سەرزەمىنى سونسى
بارانى كىردى، خۇى گەياندوو ھى و چاۋەرۋانى دەرکەوتنى
كۆلكە زىرپىنە بوو، پاشان چوو ھە سەرۋەختى و باۋەشى ئاۋالە
كردوو بۆ لە نامىزگرتن و راموسانى. لە پىرە پىاۋەكەى بىستبو
كە: «ئەگەر پۇژى لە پۇژان، بەخت ياۋەرت بوو و توانىت ئەو
كۆلكە زىرپىنەيە لە نامىز بگىرى و بە خۆتەو پايمووسىنى،
ئەوا توانىوتە ژيان دەستمۆ بگەى و بە ئاۋاتە كەت بگەى. بەو
كارەش دەتوانى بچىتە پىزى خوداكانەو.»

قاقايەكى بە كۆلى ژانەش، بەردەوام چىرنوۋقى لە دلى
ماننا دەگرت و تەتەرەيەكى مەرگاۋى لە ناخيا دەنايەو ...

* نەم چىرۆكە دۈبەش و دىژموبوى دوو چىرۆكى «تەتەرەى
دلى ماننا» و «ماننا و سەفەرىكى خۆخاۋ»،

میرانگر

هه موو شهوئ، هاوکات له گهڼ بوومه لیلې نه ستیره پېراند،
به ده فریکې نه خشیندراوی ئالتوونیه وه، که لیوانلیوو و تزی بوو
له ترس و خوږ، هه لیده کوتایه سهرم، پاشان به هیمنی و زور
به وه ستایی و بی نه وهی دلۆپیکې به فیرو بدا، پوئ ده گرده
گه روومه وه. نه مده ناسی. هه زم لیوو، ده مامکی پرووخساری
هه لمالیبا و بو ته نیا جارئ چاوم به چاوی که وتبا. به شکوو
بمزانیا نهو که سهی بی وچان و به کاوه خو، هه موو شهوئ،
له سهرووبه ندی نه ستیره پېراند، له لاشانی پرده پەین پیره کهی
خوارووی شار، بهره و ژیر ده بووه وه و ههنگاوی دهنایه ناو نهو پەین
و پالهی، پروژانه له سهو هه کانه وه، هه لده پیرانه قهراغ چومی
شار کییه و مدهستی لم کرده وانه چییه؟!

نه خه وتووی؟ گویت له منه؟!

گه لیک جار هه زمینم نه ده ما و به ته واهتی قهراری لی
ده بریم و بهو مهراقه وه ده جهرام، چه شنی زه لامیکی نیو قه

منتدی إقرأ الثقافي

نه ستووری بی دهره تان که له تاو نازار و ژانی گورچیلای به
مه رگی خوی پازی بیت و به سر و که له به به و پیری دیوار
بچی. پهستیو و کونج و که له به به تار و تنو که گانی ~~نیشکم~~ سیغ
ناژهن ده کرد. په لم بو ژووره ناسته نگه کانیش ~~دکیشا~~ به شکو
بیته وه یادم که له چ کاتی کدا و چلو ن منی بی په ل و پو و
چلمه له ته، هاورده ی بن نه م سه وه ته یه کرام.

دهنگیک له نادیاره وه ده لی:

. که وجه گه وج به سه، له می شکتا سوراضی مه گره،
وه لاهمه که ی له ویدا نادوزیته وه، له ناو نهو خاکه ~~بوری~~ بگه ری،
خاک!

دهنگیکی تر ده لی:

. مرو فسی ژیر و زانا له م خاکه پیس و په لوخ و له نوړ
چو وه دا، بو نهو وه لاهمه مه زنه ناگه ری. وه لاهمی مه زن له چهن ته ی
مه زندایه. مه زنترین چهن ته ش، ناسمانه ناسمان!

دهنگیکی دیکه ده لی:

. سه ری نه ییشی پیراسکه ی لی نابه ستن ~~گلو~~. که مت
پرسیار هدی نه مه شت لی زیا.

هر جار ددهات، بی چریه و به کاوه خو، ساته وه ختیکی
که م به دیتنی راده چله کام و ده چرژام، پاش ماو میه کی گورت،
ده سته جی ده هاتمه وه سه رخو. هینده ی دوو پات کردبو وه، به
ته واو ته ی پی راهاتبو وم. به نوو کی گوچان، سه وه ته که ی بان

منتدی إقرأ الثقافي

سهرمی بهرز ده کردهوه و دهیهاویشته ناو زۆنگاو و گهناوی
 چۆمه کهوه و پلتهی دههات. نهوسا دهفریگی نهخشپنراوی
 نالتوونی له پیچهروکی دهسمالیکدا دردههینا و له گۆزله
 مهفرهقیه کهی بن پشتوینه کهی لیوریژی ده کرد و لیها تووانه
 پیی دهخواردمهوه. هاوکات له گهڵ ههلقوراندنه کهدا و دواي
 بهرز کردنهوهی سهرم، لام پروون دهبووهوه ههمان نان و ساته، دهم
 و زهمهنی نهستیره پهران. پاشان دهچوووه سهروهختی سهوته که.
 له ناو زۆنگاو و گهناوی چۆمه کهدا، به یارمهتی گۆچانه کهی
 و به تاوهچۆره کهیهوه، دهیکیشایهوه دهر و دهیخستهوه بان سهرم.
 پیک و پیک له شوینه کهی خۆیدا و وهک شهوانی رابوردوو.
 له گهراوهیدا ههنگاوهکانی بی چربه بوون، دیار بوو پی له سهر
 پهین و پالی نهو ناوه دهئیت. چهنده پیم گهوج و نهقام بوو، هیند
 به ساویلکهی دههاته بهر چاوم و قاقا پیی پی ده کهنیم. دهزانی
 چۆن؟ ناوا: قا.. قا.. قا...!

قاقا کیشانه کهم لهوهدا نهبوو. ده کهوتمه سهر گازههی پشت،
 پاشان ههلهدهشایسام و پژمین و ترینیش به دوویدا. که دههاتمهوه
 سهر خۆ، لیم پروون دهبووهوه که نهمانه ههموویان خهون و خهیاڵن.
 خهون و خهیاڵیکی پووچ و به تال، چهشنی تاقه گوێژنکی
 روالهت جوان که دواي قرچهی شکاندنی به پووچ دهبریحی:
 . به سهرت قهسهه لهم ژیانه بی نرخ و سهگ ژیهه ما نهوهندهم

گوێژی پووچ شکاندوه، ههه و ههسری نییه!

منتدی إقرأ الثقافي

له بیرم چوو نهووش بلیم، نهو زهلامه‌ی تامه‌زرؤی ناسینی
 بووم و هاوشیوه‌ی ژنیک‌ی دووگیان موژدیم بۆ ده‌کرد، گریژی
 بۆ نه‌ده‌هینام، به‌لکوه جرج و مشکه ره‌شه‌ناوسه‌کانی قه‌راغ
 زۆنگاو و گه‌ناوه‌که کیش‌ه‌وه‌یان بۆم ده‌کرد ... نه‌وه ده‌لیم چی؟
 به‌لی ... قاقام ده‌کیشا، بۆ گه‌وجیه‌تی و ساکاری نهو زه‌لامه
 ده‌مامکداره. هاتوه‌ه‌ریک له ناو نه‌م په‌ین و پاله و له قه‌راغ
 زۆنگاو و گه‌ناوی ته‌نیش‌ت پرده‌ په‌ین ریژه‌که‌ی خوارووی شار،
 سابات و مه‌نزلی بۆ کردووم، وا که له بۆن و به‌رامه‌ی بۆ
 گه‌نیوی پیسایی ناوه‌رپۆکانی شار که چه‌شنی ره‌شمارگه‌ل،
 خویان ده‌په‌ستینه‌ ناو چۆمی شاره‌وه، به‌ وه‌زاله‌ بیم، منی، چلمه
 له‌ته‌ی زه‌بون‌ی بی پهل و پۆ، ژان بمگری و بکه‌ومه‌ سه‌ر پیلاوه
 قیزه‌ون و په‌یناویه‌که‌ی و لئی بیاریمه‌وه و به‌زمی لی بخوازم؛ قا..
 قا.. قا... نه‌ی چۆن به‌و گه‌وجیه‌ی بی نه‌که‌نم. به‌وه‌ش
 وازی نه‌هیناوه و «هه‌موو شه‌وی، هاوکات له گه‌ل بوومه‌لیلی
 نه‌ستیره‌ په‌راند‌ا به‌ ده‌فریک‌ی نه‌خشینه‌راوی ئالتونه‌یه‌وه که لی‌واو‌لیو
 و تژی بووه له ترس و خۆف هه‌لیکوتاوه‌ته سه‌رم، پاشان به‌ هیمنی
 و زۆر به‌ وه‌ستایی و بی نه‌وه‌ی دلۆپیک‌ی به‌ فیرو‌بدا، پۆی
 کردووه‌ته گه‌روومه‌وه.» گه‌وجیه‌که‌ی له‌وه‌دایه‌ نازانی مرو‌ف
 ته‌نیا بوونه‌وه‌ریکه به‌ هه‌ر چه‌شنه بارودۆخی رادی. هۆی! میوانه
 خنجیلانه‌که‌م، له گه‌ل تۆمه! به‌و په‌لکه ساواپه‌ت قه‌سه‌م! هه‌ر
 چوار شه‌وی ناسته‌نگ و به‌ په‌ژاره‌وه بووم. ته‌نیا چوار شه‌و و

بهس. ژان بهریدام و پیتی راهاتم. ئیستاش تهنیا خه فهتباریم نهوهیه
 بۆ تا ههنووکه نه متوانیوه بیناسم و پهرده لهو رازهی ههلینم.
 هیچکات بێ هیوا نه بووم و که تۆش بووینه میوان یا خود خانه
 خویم، پتر له جاران پۆحی هیوام پرشنگذار و پرووتتر بووه و له
 پۆژنهکانی ئهم سهوهتهیهوه، نهستییهکان گهشتر له جاران دهبینم.
 به تهمای نهو پۆژهیهم ساقهتهی لهشت هینده بهرز بیتهوه، ئهم
 سهوهتهیه وهرس بکا و تنگی پێ ههلچنی، چیتر ناترسم ئهم
 گوژهشم وهک گوژهکانی دی به پووج دهریچیت.

دوینێ شهو له بوومهلیلی نهستییهپهراندا، دواى نوێژی
 بهیانى له مزگهوتی گهرهک به ئومیدی به سهه کردنهوهی
 هاتیه دهرهوه. گوژهله مهفرهقییهکەت برده پهنا گویت. به
 نهسپایی راتوهشاند. پهنگه قومی یاخود دوا قومی بێ. پرووت
 کردهوه پرده پهین پێژهکەى خوارووی شار. ههنگاوهکان به دووتدا
 نهدههاتن. پهنگه وزهیان دواچۆری هاتی. به لاره‌لار و خیشه‌خیش
 گه‌یشتیته سه‌ری. به نووکی گوچانه‌کەت، سهوهته‌کەت لی
 ترازاند. ده‌فره ئالتوونیه نه‌خشی‌ندراوه‌که له ده‌ستا له‌رزى. دیار بوو
 ته‌کانی شه‌وانت نه‌ماوه.

... ده‌فره نه‌خشی‌نراوه ئالتوونیه‌که‌ی خستوه‌ته سه‌ر لیوت.
 میرووله ده‌کا. له نا‌کاو ده‌پژمیت. ده‌که‌ویه کۆخه کۆخ. وه‌ک
 باوکێ به ناستهم له پشتی مندا‌له‌که‌ی بدا، له پشتت ده‌سه‌روونی

و دهلی:

- یا غهوسی گهیلانی نه خنکی رۆله!

ههستم کرد باوکه و بهزهیی جوولاه. له چرکهیه کدا
قهتیس مانی فرمیسک و سه رپیژ بوونیان پرووی دا. هه ناسه م
گری تیبه ربوو. چاوم به نه رمی کهوته سه ر چاوی. نوزهیه ک
رندوهه کهی نیوانمانی ته قاند:

- باباه!

په شیمانی له چاوانیا گورا. چه شنی تۆی په لکه خورما
که له ژیر نهو پهین و پالوه گوراوی و چاوت به جیهان هه لئناوه
و ماوهیه که بوو ته میوان یا خود خانه خوئی من. هه ر دوی شهو
بۆم پروون بووهوه دواچۆری گۆزه له مه فره قیه نه خشیندراوه کهی
دهر خوارد داوم و خۆی پی نه گیراوه و جیی هیشتووم. گۆزه له
مه فره قیه که و ده فره نه خشیندراوه ئالتوونیه کهش به میرات بۆ من
مانه وه. دواتریش ئاگادار بوومه وه که نه ویش وه کوو من، داشدار
و میراتگری باوکی بووه.

ورتە

ھەموويىن خەرىكن. لە دۆزىنەوھيىن. بە پۇل و بە جووتە
و بە تاك. سەرەتا، لە سەحراو دەستيان پىچ كرد. بست بە
بستى قاقىرىن شوئى سەحرا و بىبابانەكەيان كىتلا. سەرە و
بنيان كرد. تىكەوميان وەردا. گەر ئىوارىيەكى درەنگ، لە سەر
تەپۆلكەيەكى مەيلە و زەردى لم و خۆلى ئەم سەحرايەدا بە
دانىشتنەو، ھەژنۆكانت و تەنيايىيەكەت لە باوھش نىي و بە وردى
و چاوى بۆ كۆر كەي و لە ئاوابوونى خۆر و پرووبەرى كاكي
بە كاكي برولنى، گۆرستانىكت دىننىتەو ياد بە ھەزاران ھەزار
گۆرى بەستەزمانى پى لاشەى دراوھە. تا چا و ھەتەر كا
گۆرستان و قولك و قەبرى دراوھى ھەتيو كەوتوى چاوپرەوانى
جەستەى پى گيان. كە لە تەننىشتيانەو و بە مەودايەكى كەم
تەپەريتاىيە، ھالاي توندى ئارەقەى بن باخەليان، پى ئىرادە
دەماخى پى ھەلەبەداي. لە پەستا و پى پراوستان، خەرىكى
ژىر و پروو كەردنى پرووبەرى سەحرا بوون. پۆژىكى دى كە

هاتنهوه، هەر کەس بیژنگی یان هیله کیکی دانه درشتیان له
 گهڵ خۆیاندایهتنبوو. دیار بوو قهناعهتیان بهو کارهی دوینی
 نه کردووه. کهوتنهوه پشکنین و بیژنگ کردنی سهحرا و بیابان.
 هیله کیان کرد. به کۆ و به جووته و به تاک. نهسرهوتن. بچ
 هه دادان. جار ناجاری له بن پێیانهوه زرتهی کلکی سرتی ماری،
 گوێ قولاغی ده کردن. دهسبهجی ده کشانهوه و ههلمهتیان بو
 دههینا. سرتی مارهش له حهیهتا دههاته سهرا کلک و پاشه و پاش
 و شه پولا و شه پۆل بهرهو دووا ده کشایهوه و دوور ده کهوتهوه. وادیار
 بوو بهو ئازهلپه، فامی نهوهی بوو، که خۆی له شهپری خۆترین
 بیوژی. گه لێک جاریش به دهم هیله ک کردنهوهوه؛ دووپشکیک
 له بهستینی هیله کدا ده کهوته فرته فرت و کلکی قوت ده کردهوه
 و دهچوو له دهستیان خۆ قوتار بکا. نهوانیش دهسبهجی له سهرا
 رووبهری سهحرا و بازنه ئاسا، ئاگرکیان ده کردهوه و دووپشکهیان
 دهخسته ناوهندی بازنه که. ههموویان له دهوری خپ دهبوونهوه و بهم
 کاره کهیان؛ ماوهی پشوویان دهگرت بو نهوهی جاریکی دیکه
 و به گروپینکی باشتهوه، بکهونهوه سهروهختی پشکنینه کهیان.
 دووپشکه، که دهرهتان و پپی دهر بازوونی نه دهما و چه ندين جار
 نه مبهراوبهری بازنه کهی ده پیا، به کلکی و له ناچاریدا و له
 پی ژاره کهیهوه خۆی ده پیکا. له چیری ئهم خۆ پیکانهی
 دووپشک، ههمووان ده کهوته سهما و پله لیدان و سمت و سوڵ
 بادان. ئهمه پیشهی ههموو رۆژکیان بوو، تا مهوای سهحرا

هاته کوتایی. که چاویان هه‌ئینا، گه‌یشتبوونه بناری زنجیره
 کیوئ وینه‌ی دهسته برا له پشت یه کتری راوه‌ستابوون.
 شان و مل داگیراو و شل و شه‌کەت، چه‌شنى پەل و پۆ
 و گە‌لا و بەرگی سسیس و بی ناوی پسا نه‌مامیک ده‌چوون.
 هه‌ئە‌ک و بیژنگه‌کانیان فری‌دا و له سەر گازهری پشت یه‌ک
 ته‌خته را‌کشان. شه‌پۆل ناسا و چیناوچین، ورته‌ورتی له‌و سەر‌وه
 و دەم به‌ دەم نێزیک بووه‌وه. یه‌ک به‌ یه‌کیانی گرته‌وه تا گه‌یشته
 دوا که‌سیان:

. کی دۆزیوه‌تی‌هوه‌ ده‌نگ هه‌لبرئ ؟!
 وه‌لامه‌ که‌ پۆیشته‌وه.

. که‌س تا ئەم ساته‌وه‌خته نه‌یتوانیوه بیدۆزێته‌وه و تا
 هه‌نووکەش له‌ گه‌پان و پشکنینداين.

پۆزی دواتر له‌ جیا هه‌ئە‌ک و بیژنگ، پاچ و قولینگان
 داینی. شه‌رتی ببوین. چیتیر بیرمان له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه، چیه
 بۆ خۆ که‌وتووین و لی‌ ده‌گه‌پین. چه‌شنى سه‌ربازێکی
 گوێزپایه‌ل و گوێشکراو، نافه‌رمانی زگمان پچ نه‌ده‌کرا.. ببوینه
 جه‌ندرمه‌ی ورگمان.. نه‌منیه‌ی گه‌ده‌مان. به‌رده‌وام کارمان له
 له‌شان ده‌کێشایه‌وه و له‌ به‌ر له‌چمانه‌وه ده‌مانگوت:

. ده‌ستی ماندوو له‌ سه‌ر زگی تی‌هه‌ ..!

وه‌کوو مۆریانه، ناوقای که‌ژ و کیو ببوین. باسکه‌ و
 باسک، هه‌ردا و هه‌رد و مله‌ و شاخمان ده‌پرواند. گه‌یشتینه

دەروازەى بەردىنى ئەشكەوتى. ھوروژمى جەماوەر پرو لە
زىادبوونى كرد. بوومەلئىل و تاريكايى ناو ئەشكەوتە كە ببووە
ھەوتنى گيانمان. دەلئىن:

«نۆقرە دۆشاوى تاريكيە، لانكەى مېشكە و مەتەرئزى
پۆحى ماندووە»

لە سەر دەرگای ئەشكەوتە كەرا بە چەند زمانى كە پرو
گرتو، نوسراوھىە ك بە جى مابوو. ژەنگارۆ بوو. پەنگە زمانحالى
فېنيقيە كان، عىلامىە كان، كلدانىە كان يا خود ئاشوورىيە كان بوو
بى. شارە زاىە ك بە كاوەخۆ كەوتە لەت و لووش كردن و
خوێندنەوھى:

- بۆ جىلە كانى دواتر! ئىمە، بە سەدان سالى بى پشودان،
بست بە بستى ئەشكەوتە كانمان پشكنى. كون و پەھىل و
قوژبنە كانىشمان جى نەھىلا. تامى ماندوويىمان نەزانى. شەونخوون
بووين، بەلام ئاسەوار ئكمان نەدۆزىيەو. داواكارى لە ئىو؛ چىتر
پىويسىت بە گەرانتان ناكا. لەو پتر خۆتان هىلاك مەكەن و
«چىو لە تاريكى مەكوتن!»

... نوێترین و كارامەترین پۆباتى ناسا، پىي نايە ناو ھەسارەى
مەريخەو. بە تەمايە لە گەشتىكى زانستيدا، لە ئاكامى گەرپان
و پشكنينە كەى، بەم زووانە ئاگادارمان بكاتەو...

دەنگى تەلەفزیۆنە كەى برى. بۆچرووكى لە ھەناويیەو

دەرکشا و له بهر خوځیده و رتبه کی لی بوووه:
- تو نالی ئیمه ههلهین و نهوهی بوی به پهروشین،
چاویلکه یکه به سهر لووتمانهوه و لی ده گهرین...؟!

خەنجەر

كە لە لوتكەى قەلاى نژۆوه، ھەر چوارمان يە كپىز و لە تەنىشت يە كدى، مەلى نىگامان بەرە و دەشتى شارە كۆن ھەناردە كرد، لە بڵندگوى مزگەوتى ئاوايى نژۆوه، مەلا لە بانگى عەسر دەبوو، سىبەرى قەلا، چەشنى بەستىنى چارشىونكى تەنكى مات، لە لىرەوارە چىر و پرەكەى دامىنى قەلاوہ تا نىزىك ئاوايى، خستبوو ھاوھشى خۆيەوہ. شەولەبانى دارىنەى چەند خانووى گەلبانى ئاوايىش، لە بەر خۆرەتاودا، خۆيان ھەلخستبوو و تلىسابوونەوہ، وا ديار بوو كە تا ھەنووكەش لە باوئشكى نيوەرۆ خەونكى شىرىن دەرباز نەببون. ھىدى ھىدى دوا ھەناسەكانى، ھەناسە سوارى رىنگا بەرە و ژوورەكەى قەلا، لە ئاسايى بوونەوہدا بوو كە؛ سوارە، مووروونكى چەور و شىرىنى خستە نىوان دوو قامكى دۆشاومزە و نەسبى كۆژوہ و ھەلىنا و بە چاوينكى قونجاوہوہ، خستىيە بەر خۆر:

. كورپنە چاو لە رەسمى ئەم سوارە كەن، لە رەسمى

پادشايە کى بە دەسلەلات دەچى بە سواری ئەسپەو. نەخشاندن
و بەرجەستە کردنى ئەم جۆرە پەسمانە لە سەر پروپەرنكى کەم
مەودای وەك ئەم مووروووە چەور و شیرینە، لە توانا و تاقەتە
خەلکى ئەم دەفەرەدا نەبوو، دۆزینەوێ ئەم چوار مووروووە
دابەشکراوانەى نێوانمان لە کووپە خوسەرەوییە کدا و لە ناو لەوێچى
گلى ھەلەویری لاشەییە کە تەنیا مەشتى ئیسک و پرووسكى
لێ ماوەتەو، جیى تێرامانە. زۆر بە وردى سەرنجى دەندە و
پەراسوووەکانیم داو. دوو ئیسکیان جیى نامێریان پێو دیاریو.
رەنگە بەر ھەلمەتە شمشیر کەوتبەن. سەیرە کەى لەو دەابوو،
دواى سالانىکى دوور و درێژ، چونکە کووپە خەسەرەوییە کە
لە بەردەمى ھاتووچۆى ھەوادا نەبوو و زارە کەى بە وەستایى
و لێزانە ناخێندراو، ئیسکەکانى نەبوونەتە خۆل و ئیستاکە
گێرەوێ حالى و نەحوالى خۆیەتى.

من وا ھەست دەکەم ئەم لاشەییە ناوی ھۆزان بوو.
. ھۆزان! دەلێن لەشکری مووغەکان وەك رەشەبا وان،
قەياسەیان لێ تەوند کردووە و بەزەمیان بە کەسدا نابێ و پیر و
جوان ناسن و بە سواری ئەسپان، بەرە و شارە کۆن بێنران. کە
ھاتوو چاوت پێیان کەوت، نەخەلەتابى خۆیان لێ ناشکرا کەیت
و غیرەت بێگرتى و دەست بە خەنجەر بى. ئەو شەپى خۆ تێنە
ھۆزان! تا دەتوانى مەرە کە پاونى بەرە و کەندەلانى و خۆت لە
نەشکەوتى، یان ناو شاخێکدا بشارووە پۆلە گیان.

رەنگە دايكى ھۆزان ئەمەى پى وتىيت.

ھۆزان! باوكە كەم! دايكت راست دەلى، نەخەلەتايى خۆت
لە ناژىرى بەى و بکەوئە بەر چاويان و جەزمە بىگري و خوئنت
گەرم بى. پۆلە، تۆ ئىستا تالى و سوئرى دونيات نەچىشتووه و
ھەرزەكارى. مووغە كان دەلى بای سىرسى، بەردە كل و بەردى
مانگىش خۆيان بۆ ناگرن و لە ھەلەمتيان دەرياز نابن.

رەنگە باوكى ھۆزان بۆ پشتگىرى قسە كانى دايكى،
ئەمەى وتىيت.

ھۆزان! چا و پۆشنى و ديارىيە كم لە بن تاتە كەى كانى
چەوئەندەران بۆ دانائى، دوئى كە لە مەرى گەپامەو، بە بۆنەى
قومە ئاوينكەوہ چوومە سەر چاوكە كە و لە ژىر تاتە نوژدە كەدا،
جىم ھىلا. لە بەر خاتوون و نەسمەر، دەستم نەتگەيشتى، تكات
لى دەكەم ھۆزان! ھۆشت بە خۆتەوہ بى. دەلىن مووغە كان لە
كونە ماران دىتراون. بى بەزەيىن ھۆزان! بەرەنگارىان نەبيتەوہ.
نىشتمان، ھەناسە سارد و بى كەسە و چا و لە پىتە.

لە پشت گرىسپانە كەى ئاغەلە كەيانەوہ كە كەوتبووہ
باكوورى شارە كوون و سەر پى مەرى، نىشتمان، دەستى پرووہ و
پۆژ ھەلىنابوو و دووعاى لەش ساغى بۆ ھۆزان كەردبوو.

باوېر ھىنان بەوہى كە؛ پۆژى لە پۆژان، ھۆزان دەست
بە خەنجەر بووي و يەك لە دواى يەك، لە بەرەنگارىدا
مووغە كانى كەلەلا و شەق و شىر كەردى، جىي گومانە و پتر

هەلاتن و دەربازبوون لەو جەنگەى لێدەوێشیتەو و لە راستى
نزیكترە، بەلام لە زارى سۆيى خولەى مەقام بێژەو و بە حەيرانى
و بە سۆز و فوغانىكى جەرگپرەو، شتىكى دىكە دەردەچى و
ناوقاى دڵ و پوخت دەيى:

«پرانەكەى لە دۆلە قاقەرەو بەرە و لووتكە و ملەى بەردە
مانگى هەلدەكيشا. لە تەپى قۆرغىو دەنگى بلوێرەكەى
دەيىسترا. دواى ديتنەوێ ديارى و چاو پۆشنەكەى نيشتمان،
لە ژيڕ تاتەكەى كانى چەوئەندەران، دڵ و هۆشى هۆزان بارگە
و بنەى تىك نابوو و ناوقاى هەوارى دڵ و خەيال ببوو. دەيان
جار لەمۆزى لە تاتەكە خشاننبوو و بۆنى پێو كەردبوو و بە زمانى
لستبووئەو. دواجار ماچى كەردبوو. بۆ ماوەيەك مەردەكەى
لێ دوور كەوتبووئەو. ئەو پينج مووروو، كە دواتر يەكيانى
لێ داكەوتبوو؛ ياقىق، شەو، زەردووى، تانە و ئەبلەق، چەور و
شيرين، دانە بە دانەيانى خستبوو سەر پىللووى چاوانى و پاشان
بۆنى پێو كەردبوون. ئەوسا چووبوئەو سەر وەختى پرانەكەى و
پوئەو بەردى مانگ هەلزنابوو. مووغەكان و باى سەرسەر و
رەشەبا و پزانگەرەكەى، لەسەر كانى جى هيشتبوو. دەتگوت
ئادەمە و دواى تەنيايى و چاوەرپوانىيەكى مەرگاوى، حەووايان
كەردووتە ديارى بۆى و بە ديتنى تەواوى نامۆزگارىيەكانى
رەبوردووى خۆى لە بىر كەردوو. مەست و نازيرە و بووتە پێرەو
دلى و چووتە سەر وەختى دارسيوئەكە. دەلێن:

«كە خۆشەويستى دى، عەقل كلكى دەنئە بن ھەنگلى
 و رېسوا دەبى. مەرگ، بارگەوبنەى خۆى تىك دەنى و پرو
 لە مەملەكەتى ناديار دەكا. قەلەمى ئەژنۆى ترس دەشكى و
 قرچەى ئىسكەكانى رۆژەپىي دەپوا. كە خۆشەويستى دى،
 ديزە و كووپە شەرابان بە پوولى، بە قرۆشى. ھەيا و شەرف بە
 دینارى، بە تاقە ماچى. گەنجى شاھان بە بزىيەك و بە لەتەرى.
 كە خۆشەويستى دى، لاولا، لە زستاندا بالا دەكا. گولى لە
 كەلاوہكەيەوہ، ھەنگاو دەنئە ژىر لىزمەى باران و گۆرانىيەك
 بۆ ناو، ئاوازی بۆ زەريا دەچرى. سەيرە، چىتر شادانەى ناوى،
 وەلاى دەنى و مەست و كەلەلا دەخوئى و دەجىوئى...»

«خەنجەرەكەت بۆ كەى ھەلگرتوۋە؟!»

«بۆ تەنگانە»

«گەوجە جا لەمە تەنگانەتر؟!»

«ھەويرا، نابىنى ئەوان چەن سوارن و منىش پىخاوس و

خەنجەرە لەتى!»

«ئەى وەفا و مەردايەتت كوا قارەمان، لىت بترازىن تا

دەشتى شارەكوۋن و دەم بانىژەى مالى نىشتمان، ناگىرسيئەوہ،

ھەك داوہشى پياوہ چكۆلە!»

... پاش ئىوارىيەكى درەنگ وەخت، جەستەى بى گيان

و خەلتانى خوئى ھۆزان، لە تەنىشت لاشەى چوار مووغدا

لە لاسەرووى كانى چەوئەدەران، لە دۆلە قاقىر كە دواتر بە

«جەمووغە» ناسرا، دۆزرایدەۋە. لە مشتیدا، چوار مووروویان دیتەۋە، كە لە سەریە كیان وێنەى پادشایەك بە سواری ئەسپەۋە، نەخشىندرابوو. پەنگە وێنەى سولتان جەلالەدینی خواپەزمشا بووبى...

خەنجەرە دەسك ئیسكە كەى ھۆزانیش، كەوتبەۋە لاى یەكێ لەو چوار كەسەى لە سەر قەلاۋە دەیانرۋانییە شارەكۆن، بە تەماشبوو تا تەنگانە نەبى، ئاشكراى نەكا...

DNA

تازە دواى ئەۋەى ئەم كارەساتە خولقا بېرىم كەۋتەۋە كە
كچە كەم چەند جار پېى وتووم: مە كە بابە! و دەست بە دامىنم
بىۋە: ئاممان بابە! دەپ زۆر وريا بى. دەمىكەيە لە دلى داوم
موقەدەرئكت بە سەر دى، دلم ختوورەى داۋە. خەوم پىۋە دىۋى،
ئەۋەندەى من بزانم توۋشى شەو كوررى بىۋى و چاۋەكانت
حوكميان كەم بىۋەتەۋە. تكات لى ئە كەم نەخەلەتابى بە شەۋدا
بە ئۆتۆمبىلە كەت سە فەر بىكەى. خودا نەخواستە فەرمانت لە
دەست بچى و بىكەۋىتە ھەلدېرى، يا شىۋ و دۆلىكەۋە، ياخود لە
ناژەلىكى بىسەرۋىنى، تازە جىي خۆت ناگرىتەۋە و منىش بە بى
باۋكى دەمىنمەۋە.

لە سەرەتاي بادانى سلفى ئۆتۆمبىلە كەۋە، تا دە كىلۆمىتىرى
بەرە و دەرۋەى شار و رۋوۋە و دەشتى سوورېن و شىخەى شىشەى
پىشەۋەى ئۆتۆمبىلە كە، فەشەم بە قسەكانى دەھات. پىم گالتە
بىۋە. ھەنىشكى دەستىكەم خستىۋە سەر فەرمانى ئۆتۆمبىلە كە

و کایم به سَمیله کانم ده کرد. به دهسته که ی دیکم فرمانم
 گرتبوو. به خه یالیشما نه ده هات پوژئی له پوژان، کچه موو
 خورماییه شهش سالانه کم، که زیه ی که رویشکانه به سترای و
 به نه له ننگ و دوله ننگ بیته لام و چاوی به چاومه وه هه لواسری
 و گوئی له قوورهی سکم بگری. هه ست به شتی بکا که منی
 باوکی، تا نه و ساته وه خته قهت به زهینیشما گوزهری نه کردبی.
 رهنگه نه وهنده نیمانم به ناستی هوشیاری و پله ی زانیاری خۆم
 بوویی که نه م خۆویستییه کوژی کردبیتم، یا رهنگه خۆرکه
 لییدا بیتم و له ناوه وه خهریکه ده مپروتنی. شیر په نجه یه، به ره به ره
 و به نارامی و له ناخمه وه بی نه وه ی به خۆم بزنام، بن کوئی
 کردووم و له ره ونه قی خستووم. هیزی دیده کانمی نه هیشتووه
 خهریکه له خشته کم دبا. نه مده زانی مندالی نه م زه مانه هه ره له
 زگی دایکیان بهر بوونه وه، یه کپارچه ناگرن. هه ره به ساوایی
 پلاک و زنجیرنکیان له ملدایه و لئی نووسراوه:

«دوا پله ی زۆر زانی!»

قه دیمی وته نی:

«قسه یا له شیتی بییسته یان له مندال»

رینک له ته مهنی کچه که ما بووم، که شه وینکیان باوکم به
 نه ره نه ر و پیله قه کوتان، که وتبووه گیان ده رگای هه وشه که مان.
 دایکم سه ری له په نجه ره ی پرووی کۆلان بر دبووه ده ره وه و هیسی
 له باوکم کیشابوو. ناماژه ی به ده ره و دراوسی و خه لکی که ره ک

منتدی اقرأ الثقافي

دابوو که سه‌عات پینجی به‌یانیه و هر تۆی ده‌لیی گورگی
 و شه‌ونه‌خه‌وی. نابینی هه‌مووان له شیرین خه‌ودان. باوکیشم
 داهۆل ئاسا له دهم دهرگا پراوه‌ستاوه و بۆگه‌ن و بۆساری گوواو
 و لیتاوه‌که‌ی له دووریشه‌وه ده‌ماخی به دایکم هه‌ل‌خستبوو. چهن
 که‌وتبووه گیان دهرگا‌که، دایکم لیی نه‌کردبووه، تا که‌وا و
 پانتۆل و پشت‌وتنه‌که‌ی و که‌وش و گۆره‌ویه‌کانیشی له دهم
 دهرگا و له کۆلان پیی دانا‌بوو. پاشان هاتبووه ژوور و تا خۆی
 کردبوو به حه‌مامدا، به سه‌د کفره‌وه یه‌قی دابوووه که خه‌تای
 مزگه‌وت و مه‌لای گه‌ره‌که لیخه‌م نابنه‌وه و ده‌یان‌ه‌وی شه‌و نوێژ و
 جه‌ماعه‌تی به‌یانیشم نه‌فه‌وتی. سالیانی ساله‌ خه‌لکی گه‌ره‌ک
 و مامۆستا و خواش ده‌یزانی، به ده‌گه‌ن پیکه‌وتوه، نوێژی
 به‌یانیم فه‌وتابی و نه‌گه‌ر به دووعا و پارانه‌وه بوایه، نه‌ده‌بوو به
 عومری حه‌یاتم توه‌شی نه‌م شه‌و کوێریه ببومایه. له به‌ر خاتری
 هاتووچۆی مزگه‌وتیش بووایه، بۆ ده‌بوو من به‌م ده‌رده به‌چم. ناخه‌ر
 خوا چۆن قه‌بوولیه‌تی، من به‌م چه‌شنه له تاعه‌ت و عیبا‌ده‌ت کردن
 بکه‌وم و ئاوا بيم به قه‌شمه جاری خه‌لک و بنیشه‌ خۆشه‌ی
 سه‌ر زاریان. وام به سه‌ر بی که ژنه‌ که‌شم لیم ته‌وه‌لا بیی و بیژ و
 بۆم لی بکاته‌وه. تا له کۆلان و له به‌ر چاری دهر و دراوسیدا،
 پروت و قووتم نه‌کاته‌وه، دهرگام لی هه‌لنه‌گری و ئیزنی هاتنه
 ژووره‌وم پیی نه‌دا.

که به‌ خاویه‌ ریشال ریشاله زه‌رده‌که‌یه‌وه له حه‌مام هاتبووه

دەر، پټی نابووه سهر دهستم. منیش به سهر و چاوی ئالۆز و تیځ ترشاهوه له خهو پامابووم. به چاو هه لگلو فینهوه ببوومه گونگری پرته و بۆله کانی باوکم. که چۆن له دواي نوێزی جه ماعه تی بهیانی له مزگه وتهوه پرووی له مال کردووه تهوه. هیشتا رینگایه کی دوور و درێژ و پینچاوپینچی کۆلانه کانی ماوه بیبرئ تا بگاته ماله وه و بجهوتتهوه، ههستی کردووه چاوی تاریک داهاتووه و له ره شه وه دئ و بهر پټی خویشی ناتوانی بینن. له تاریکی کۆلانا په لی کوتاوه و له حاست مالی حاجی فهره جه وه، مه جبوور دیواری ماله کانی کردووه به رینما و چاوساگی خوی. له بیرى چوو ته وه که زیرابی مالی حاجی فهره ج پیشتر ته قیوه و بالا پیاوئ هه لیانکه ندووه و داویانه ته وه. تییسی ده کهوئ و به په له قاره و په ل کوتان و به هه زار یاغه وس و یا کاکه نه حمه ی شیخ تا له ناو گواو و لیتاوی زیرابه که دا دیته ده ره وه.

جوان له بیرمه که سه ره تاسه که ی و کوونی گونچکه کانی به له چکی خاویه که وشک ده کرده وه و له ژیر پروناکی لامپه زهرده که دا، شه به قی شه دایه وه و تف و نه حله تی باوکی ده کرد. که چۆن شه ویش، شه وئکی سه هۆلبه ندانی زستان، پیش مه لابانگ دان، به ره و حموزه که ی مزگه وتی ئاواپی بۆ غوسلی شه رعی له مال ده چیته دهر. له مزگه وته که دا، دوو حموزیان ده بی. یه کیان پان و به ربلاوتر له و ی تر و تابهت به ده سنوێژ و نه و ی

منتدی اقرأ الثقافي

دیکه‌یان قوولتر و کهم مه‌وداتر و بو غوسل و دهرکردنی له‌ش
 پیسی به کار ده‌برا. باوکی که ده‌گاته بهر مزگه‌وت و له
 چوونه ژووره‌وه‌دا، لاقی له قه‌راغ تاته نوێژه که ده‌گیری و سه‌ری
 به لیواری هم‌وزه که‌دا ده‌دری و ده‌پیکری. زمان پیکا نادا و
 ده‌سه‌به‌جی ده‌مری و شوپ ده‌بیته‌وه و ده‌خزیتته ناو ده‌وزه که‌وه.
 که خه‌لکی ناوایی بو نوێژی به‌یانی پروو له مزگه‌وت ده‌که‌ن،
 لاشه‌ی شه‌لالی خوینی له ناو ده‌وزه که‌دا ده‌دۆزنه‌وه، که ده‌مه
 ونخوون و به پشتا و به سه‌ر ناوه‌که‌وه باسکی بلاو کردووه‌ته‌وه و
 که‌وا و پانتۆله دوورپه‌نگه‌که‌شی ماسیوه. دواتر له زمان دایکی
 بیستوه که؛ باوکی ماوه‌یه‌ک بووه له ده‌ست شه‌و کوێری
 نالاندووه‌تی و سکا‌لای کردووه و نه‌و شه‌وه‌ش له به‌رته‌وه‌ی
 به‌یانی نوێژه‌که‌ی نه‌فه‌وتی، له مأل چووه‌ته‌ دهر. مووقه‌دهر بووه
 که به‌م شیه‌و موباره‌که و له پئی «حی علی الصلوه» دا گیانی
 له ده‌ست به‌جی و به شه‌هید له قه‌له‌م بدری. به بیرى باوکیشم تا
 نه‌م سالانه‌ی دواییش ژنی حامیله و به زگ و زاوه، که فارغ
 نه‌ده‌بوون، راسپارده‌یان ده‌نارده لای دایکی باوکم و داوای له‌تی
 به‌ندوخوێنیان بو ته‌به‌رووک لی ده‌کرد. به‌و نییه‌ته‌ی خاوه‌نه‌که‌ی
 سأل بووه و خوا شه‌هاده‌تی به‌نسیب کردووه. به‌شکوو بیته‌ ده‌لیلی
 شه‌فا و نه‌و ژنه ژانگرتووه‌ی پی ده‌ریاز بیی. دایکی وتبووی
 بیجگه‌ دووجار، نه‌ویش چون دره‌نگ له‌ته به‌ندوخوێنه‌که‌یان فریا
 خستوون، جاره‌کانی تر بووه‌ته‌ مایه‌ی شه‌فا و له دایک بوونی

كۆرپەيەكى سەر زل و قەلەويچكە.

... كە ھاتمەۋە سەر خۇ، لەۋانەيە بلىم پىنچ گەزى بەرزتر
لە ئۆتۆمبىلە كە بە ھەۋاۋە ئەشە كامەۋە. دەستىم بۇ سىم بىرد،
پۇ چۈۋە ناۋەۋە و لە پىشتمەۋە ھاتە دەر. بەرە دەستە كانىم خستە
سەر پۈۋەتم، ھىچ ھەستىكىم نەبۈۋە. بە دەۋرى خۇمدا بە
تەۋرۇم خوللامەۋە. سووك و بىن كىش. نە دىلە خورپەيەك و
نە بىقەرارىەك. مېژىكى تەنكى نەرمى پەمو ئاساى بەردەۋام
لە شىۋە گۆرپىندا. قىۋەيەكم لى بوۋەۋە. سوورپىكىم بە دەۋرى
ئۆتۆمبىلە كەدا لىدا. ئاراستەكەى گەپابوۋە. تەنيا لامپى لاي
پاستى ساغ مابوۋە و نە كوزابوۋەۋە و پوۋناكى خستبوۋە سەر
پىدەشت و دارستانەكەى قەراغ جادەكە. گابەردىكى سەنگ
چەخماخى سېى جەستە، خۇى ھەلداۋەۋە بەر ئۆتۆمبىلەكە. تاق
و تەراق تريفەى پوۋناكىەكى كەم تىن لە خانە باخەكانەۋە،
وئەى تابلوۋەكى نىۋەكارى سەر بوۋمى شىۋەكارىكى وەرەسم
پىشان دەدرا. لە ناو ئۆتۆمبىلەكەدا، پاندىيەك بەدى دەكەم.
خەلتانى خوتنە. بە شەۋكوژى و لە شارەۋە، لە دەست تەنيايى
ھەلاتوۋە و وىستوۋەتى خۇى لى قوتار بكا. سەرى ناۋەتە
سەر فەرمانى ئۆتۆمبىلەكەى و بالەكانى پوۋ لە خوار، شۆر
بوۋنەتەۋە. بەزىم پىيدا دى. دەمەۋى بچمەۋە لاي و دوۋدلىشم.
دىل ساغ نايىتەۋە. دىلەم بە مەرجى بچمەۋە لاي، بەلىنىم پى بدا،
چىتر لە دەستىم پانەكا و بىھودە ھەلنەيى ...

منتدى اقرأ الثقافي

تا لیئی دهی دهی

دهنگی رهقی سهندهله کانی وهزیر، لهرزه دهخاته دلمهوه.
نهم دالانه دوور و درېژدهی قهسسر، قهت تهواو بوونی نییه. له
نه شکموتی دهچی؛ کهس نه گهیشتهوه ته دوا قهراغه کانی. بلئی:
- هو!

چهند جار دهلی:

- هوؤوؤ!

بلئی:

- هی!

چهند جار دهلی:

- هییی!

تا دی، دهنگه که نزدیکتر، به لام به تهوژمتر و بهرتر و بهربلاوتر
دهیتمهوه، وه ک کهسی رۆحم بابۆله کا و ژیر پیلاره کانی نی
و ههولئی پلیشاندهوهی بدا و به قینهوه تا کهوشه کهی له سهری
وهرسووپینی و بیته و بهرهی پی بکا. دهزانم نه مجارهش، دیته لام و

منتدی إقرأ الثقافي

له حالیکدا له پې دهسته کانی به نیشانه ی ریژ و حورمه ت له سدر ناهه کی گړداده و لاره مل و به نه سپایی له چه مینه وده اید، ده لی: - پاشا سه لامه ت بی، نه مجاره ش هه وله که مان به نه زو کی

مایه وه، قوریان! سایه تان له سدری میلله ت و جه ماوهر، موسته دام بی، دهره تیکی دیکه بدم حقیری دهر باره عینایه ت بغه رموون، به لاین بی نه مجاره یان دوا جاره و ری چاره یه کی بو ده بنمه وه. ده لیلی کهووله ت و هه لگه رانی ته مهنه، ده لی خه لقاوم و می شکم کرم تییداده. شهرته نه مجاره پروزه ردتان نابم و تا تینم مایی، فرمانه کانی حه زره تی جاه و مه قام به جی دینم و ده بمه مایه ی مه زاح و سرووری دلّه گه وره که تان. به لاین بی لهو بی قهراری و یه کینیه ی ژیان دهر بازتان ده کم و له نه جامدا ده بمه سینه چاکی دهم دهر که تان. چاوه روانی نه وامری حه زره تی سولتانم.

به لام نا، نهم جاره فریوی فیل و ته له که کانی وه زیر ناخوم و ته سلیمی وه عد و به لاینیه درو و ده له سه کانی نابم. ده بی جهره زه ی خومی پی نیشان بدهم و بیکه مه عیبره تی خاس و عام. ده بی ده ستوری تاشینی سدر و ردین و سمیلی بدهم و بهر و دوا، به سواری گوړیژیکه وه، کو لان به کو لان و شه قام به شه قامی قه سر و شاری بیگیتم و بو هه تا هه تایه هه تکی بکه م. ده بی به میلله تی نهم مه مله که ته ی نیشان بدهم که ههر کهس و له ههر جینگه و مه قامیکدا، له هه ولی نه وه دابوو گالته به فرمانه کانی شاهانه بکا یا بهو جوړه ی پیوسته بایه خیان

پێ نه‌دا، به توندترین شیواز سزا ده‌درێن و سووک و چرووک ده‌کړن. پاشان حوکمی له سیداره‌دانیان بۆ ده‌ر ده‌کم. ده‌بی خه‌لکی لنگه‌ فرتیکه‌یان ببینن به سهر سیداره‌وه و له حه‌ببه‌تانا تا چه‌ندین شه‌و، ته‌نانه‌ت نه‌توانن وه‌نەوزیش بدن. له بیرم نه‌چووه‌ته‌وه سی سال له‌مه‌و به‌ر له کاتی ده‌سپێکی نه‌خۆشیه‌که‌مدا به‌ په‌له ناردم به‌ دوا‌ی وه‌زیردا، عابایه‌کی زیر بافتی که‌ناره‌ ئالتونی له‌به‌ردا بوو. هینامه‌ قه‌راغ ته‌ختی شاهانه و جیگه‌یه‌کم بۆ ته‌رخان کرد. که‌میک شه‌رابی تایبه‌تی خۆم بۆ پۆ کرده‌ ناو په‌رداخیک‌ی زیره‌وه. به‌ سه‌لامه‌تی سه‌رم هه‌لیقوراند. پاشان سه‌ر و لووتی شۆر کرده‌وه و به‌ هه‌مان شیوه‌ی هه‌میشه‌یی، لاره‌ مل وێستا و چاوه‌پوانی عه‌رایزم بوو. له دوکتوره‌کانی کۆشک هه‌والی نه‌خۆشیه‌که‌ی منی پێ گه‌یشته‌بوو، که‌ کرمیک‌ی دوور و درێژ له‌ ناو دڵما گرمۆله‌ بووه و ده‌می له‌ لاپه‌ره‌کانی نیوی ئازهنیوه. تا هه‌نووه‌که‌ یه‌ک له‌ سی پاره‌کانی دڵمی کرم ئازهن کردووه و نه‌گه‌ر زوو فریای نه‌که‌ویسن نه‌وا بێ هیوا و بێ چاره‌ ده‌مینینه‌وه و زه‌لیل و عه‌لیل، ده‌بینه‌ قه‌شه‌جاری ژنه‌ له‌ نه‌ژمار نه‌هاتووه‌کانی حه‌رم سه‌راکه‌مان. به‌ تایبه‌ت شه‌هین، شازنی گه‌وره‌ که‌ ده‌میک ساله‌ به‌ هۆی هه‌وی تازه‌کانیه‌وه، بینم لی ده‌خواته‌وه و له‌ ده‌رفه‌تسی ده‌گه‌رێ وه‌کوو هیندی ژنه‌ عه‌ره‌ب قه‌فه‌سه‌ی سینگم بقه‌لاشی و جه‌رگ و دڵم بکاته‌وه و ده‌می تێبین. به‌لام وه‌زیر نه‌وه‌ی نه‌زانیبوو که‌ چاره‌سه‌ری نه‌م

نه خوشییه به چی ده کری. بویه پاش نه وهی تیمگه یاند که دوکتوره کان گوتیانه؛ ته نیا چاره سهری نهم نه خوشیه، خه فه کردنی نهو کرمه یه، به لیسه ندنه وهی ئاسوودیهی، به ده برپینی له راده به ده ری ههسته جورا و جوره کان، به چه شنی که له ناکامی چیژ و ههستیار بوونیکی فراواندا دلمان بماسینی و زهختی ته و او بخاته سهر کرمه که و له نه جامدا، بیته هوئی دل توقین و خه فه بوونی نهو کرمه خوا نه ناسه که له هیچ شوینیکی دیکه، جیی دهست نه که وتوو و پیک و پیک و به بی نیزی خانه خوئی، هاتوو و له ناو دلی مندا مالی کردوو. برۆکانی حهوا خست و به تیر امانه وه تیمفکری. برپیک زیاتر لیم ورد بووه و تاره کانن گهرووی که وتنه له ره:

- سهر و گیانی وه زیر له پیتاندا یه، ماوه یه که دوا ی بیستنی نهم ههواله جهر گهر و ناخوشه خوینی شاده ماره کانم به سهختی له هاتوو چۆدان. دۆشدا ماوم که من تا نیستا له کاری حوکی و ناخوکیدا و له ژیر سیبه ری نامۆز گارییه به نرخه کانن جهنابی حهزرتی سولتاندا که مم نه هیناوه و هه مووکات به سهر که وتوویی به سهر کهند و کو سپ و گرفته کانن مه مله که تدا زال بووم و چاره سهری حه کیمانه م بو دیونه ته وه، ده بی له م گرفته شدا وه ک رابووردو لیاقت و شان و بالی خۆم نیشان بدهم و نه به زانه بکه ومه نه زمون و تاقیکردنه وهی هه موو پینگا کان و تا دۆزینه وهی پینگا چاره یه ک هه دا نه ده م و نه حه سیمه وه. نه گهر جهنابی پادشا

ئىزنيان له سەر بىج تا سپىدهى سوبىج، به دهستى پرپوه ده گه پرېمه وه
حوزورى موباره کتان.

ئهو شه وه تا سپىدهى سه حەر له سەر يه کي له قه لا و
بارپوه کاني قه سره وه، له چيو و شه ماييله فله کييه کانم پرواني،
ناژهل به دواى ناژه لدا. هەر کامه يان کاتر ميړي کهم و زيا
سهر قاليان کردم. به دهورى ديواره کاني کوشکا دوور و نزيک،
پرشنګى کهم تين و بى گياني ماله ره عيهت و وهرزيړه کان، له
ناسمانتيکى دیکه نه چوو به هندی نه ستيره ي پهرش و بلا وه وه.
بوڼى ناسووده يى دوو که لي کولانکه ناګرى خانووه کانيان بى
قه رارى ده خسته ناو دلي پاسه وان و ناژه نه کاني دهورى قه سره وه،
له گهل سريوه ي په نجه کيشى نيوان گه لا ورده شو پرېبيه کاني
سهر سه راي کوشک و باره گاکه ش.

سپىدهى سه حەر، له تالارى قه سر، له سەر ته ختى پاشايه تى،
پالم نه دابو وه که؛ دهنگى سه نده له کاني وه زير، شريخه ي خسته
ناو کوشکه وه. گهلنک به دهنگه که يان وره زم. په رده ي گويم
هيچ، په رده ي دلېشم نازار نه دات. گهلنک جار ري که وتو وه؛
ويستوومه دواى گه يشتنى وه زير، داواى ليې کهم قونده ره کاني
بگوړي، تا له وه زياتر مه زاجى شاهانه مان تېک نه دات، به لام
هەر جاره و به هوپه که وه له يادم چو وه ته وه و رهنگيشه کيش و
گيرايى دهنگ و سيمای وه زير، بوويته هوپ له بير کردنى.
دواى گه يشتنى وه زير، که ليم پرواني؛ کوترنکى دوو رهنگى

شابال سپیم هاته بهر چاۋ، سېی و خۆلەمیشتی. جار ناجاری به نیشانهی ئەدەب و پڕۆژ سەر و دەنوکی دەلقاند و پاشان به دەنگی بهرز دیگماند:

- جەنابی حەزەرەتی سولتان موستەدام بن، ئەم حەقیرە بێ ئۆقرە و قەرارەیی ئیو، لە ماوەی شەو و پڕۆژی رابوردوودا، بەم ئەنجامە گەشتووم کە؛ مادام تاکە پڕیڤە چارەسەریتان، بە لێسەندنەوی ناسوودەییان دیتە ئەژمار، کاتی ئاسمان بپاری لەم چەشنە بە سەرتاندا دەسەپین و بە تاکە پڕیڤە ساغ بوونەوتان دەژمێردری، ئێمەش دەتوانین ئەم عینایەتە ئاسمان بقوزینەو بۆ بەستین و باوەشی خەلک، بەو جۆرە کە ئەگەر میللەتە کەمان بێ قەراری بالیان بە سەردا بکیشی، ئەو پادشا و گەورەیی ولات، تا دوا چارەسەری ئەم باروودۆخە پێکھاتوو، ناتوانی ناسوودە بمیشتەو و هەر ئەمەش دەبێتە ھۆی ماساندنی دلی جەنابتان و خەفە بوون و دلتۆقینی ئەو کرمە لاسار و دزیو، کە تاکە ھۆکاری چارەسەری نەخۆشیە کەتانە. ئەگەر حەزەرەتی جاھ و مەقام، پاتان لە سەر بێ هەر لەمپۆ و بە فەرمانی شاھانە و لە تالاری قەسرەو، ناگاداری دەردەکەین و جار چییەکان دەنێرینە شار و گوند و ناوایی و تەنانت کۆخەکانیش، بە ھەموو چین و توێژەکانی خەلک رادەگەیین کە لەم پاییزەدا، واریاتی کۆشکی شاھانە لە یەک بە شەشەو، دەبێتە دوو بە شەش و بێ ئەم لاۋلا و لە کاتی دیاریکراودا و ھەکوو سالانی رابوردوو، لە

سەر پرده بەردینه کەمی شار وەردەگیریت، ئەوەشی پێ زیاد کەین
کە؛ هەر نافەرمانییەکی سزای تووندی هەیە و بۆ جاری یە کەم
دەست بە سەراگرتنی مالاتە کەمەتی و بۆ دووهمم جاریش مایل
و زەویە کانیەتی. جەنابی پادشا! نەمە پێگەیەکی شیاوە تا کوو
دەنگی نەیاران و ناحەزان و یاخیبووەکان هەلبێڕی و ئێوەش بۆ
سەرکوێکردنیان بکەنە هەول و تەقەلا. بەو پێیە پلەیی لێدانی
دڵتان بەرز دەیتەو و پێخۆشکەرە بۆ هاتنە دەرەوە لەم ژێانە نارام
و دووباتکراوە و زایەلەیی ژیاوتان دەگۆرێ. متمانەشتان پێ
نەم بپرو کەمە، کاردانەوی باشی دەبێت لە سەر حال و ئەحوالی
بەپێژتان.

نەم داستانە، سێ سالی رەبەقە دووبات دەیتەو و هەر جارە
و لە پاییزدا و لە سەر وەختی خۆیدا، جەماوەر هوروزمیان هێناوە
و لە سەر پرده بەردینه کەمی شار، واریاتی شاهانەیان پێشکەش
کردووە و هیچ کات، پێ نەکەوتووە؛ قەرمە و هەلایەکی ساز
بێت و سوپای تایبەتی شاهانە بکەوێتە سەرکوێ و قەلاچۆیان.
ئەوا سێ سالی لەو دەسپێکە تێدەپەڕی و هەر جارمیان وەزیر بە
عابا زێر بافتە کەنارە ئالتوونیە کەمی و سەندەلە رەقە کانیەو لە
هاتووچووی تالاری قەسردا بوو و پێ لە گەڵ پێی زیاتر لە
پۆحمانە و رەنگە تا گەیشتوووە ئیستا بە ناستەم نووزەیه کی
مابێ. هەر سالی بەو شێکی بە واریاتی شاهانە زیاد کردووە و تا
هەنووکە، گەیشتوووە چوار بەش، لە شەش بەش و ئەمجارەیان

یه کی چینئی دارکاریشی له گهله، که وهزیر نه مپرایه؛ دهروازهی
 هومیدی به پرووی نهو دارکارییه دا کردووه تهوه. هه موو سالیکیش
 به ته مای نهوه بووم ههرا و هو رایه ک ساز بیی و منیش بیه
 تاکه برپارده و دیدهوانی لنگه فرتیی له دار درانی دهنگ
 هه لبر و یاخیبووه کان. به جوړی تا سه ر ئیسقان که یفم پیی
 بی و دلم هه لایسی و چیتر له م ده رده بی ده رمانه خه لاسیم
 بی. دو کتوره کانیش وتوویانه؛ به پیی زانیاریه کانمان تا ئیستا،
 دوو بهش له پارچه کانی دلم کرموله بووه و ته نیا دوابهشی
 ماوه و نه گهر، زوو فریا نه کهوین؛ نهوا ته نیا هه سه رته باری بو
 گه له که مان ده مییته وه. بویه نه مجاره که وهزیر پیی را گه یاندم
 له دواچینه کانی جه ماوه ره که وه که له سه ر پرده به ردینه که ی شار
 نا پوره یان داوه، هه لا و قرمه ساز بووه و له دووره وه له یاخیبوونیکی
 جه ماوه ری ده چی، زوو وه فدیکم به سه ره رشتی وهزیر، بو پروون
 بوونه وهی باروودوخه که و دانوستاندن له گه لیاندا، رهوانه کردووه
 و که می ئوخزن به دلم گه یشته وه و وا دیاره تر به ی دلم له
 به رزیوونه وه دایه. به لام تا وهزیر نه م دالانه دور و درێژی قه سر
 ده پیوی، که له نه شکه و تیکی بی کو تایی و بی که ناره ده چی،
 له وانیه من؛ نیوه گیان بیم.

وهزیر، دوا ی سالیانی سال، ده گاته ته نیشت ته ختی شاهانه،
 هه ر دوو له بی دهستی ده نیته بان نافه کی و لیکیان گری نه دا و

لاره مل و له ژیر له چییه وه ده که و تته گو:
 منتدی إقرأ الثقافي

- قوربان! سەر و ماللم بە فیدات بی، ئەمجارەش پێسە کەمان

بوووە بە خوری!

- چۆن؟

- یاخیبوونیکی جەماوەری لە ئازادا نیە!

- ئەی؟

- تەنیا داوای ئازەن و پاسەوانی زیاتر دەکەن، دەڵێن؛ پێژەیان

کەمە و فریامان ناکەون و درەنگ بەرپیمان دەکەن...

* بۆ بیروۆکی ئەم چیرۆکە؛ یارمەتیم لە بابەتیکی فۆلکلۆر خواستوو.

له گهڻ ليداني ته شوئڪهي، نرڪهي له ههناوييهوه، دهپڙماند
و دوواتر، به زهري نووڪهڪهي، ته لاشيهڪي له لهشي دارچنارهڪه
دهپچراند. نرڪه و جيڙه.

... پاسپاردهي قوڀچه زيودهڪش، قوڀچهڪاني زيو بوون. لهو
ماوه كهمهدا، پيئجت لهسهرا بؤ خوارهوه و دوو دانهشت، له سهر
گيرفانهڪاني بڙاردبوو. يهڪ، دوو، سي، چوار ...

. له کوني هومهر؟ گوڻت له منه ڪهر و ڪاس؟

پاسپاردهڪه، به دم و فلچ و زاراويهڪي توورڪييهوه، نه مهی
پي و تبوو. پاشان هومهر، پاشهوپاش هاتوبووه لای خوی و
گوتبووی:

. له من بي خهمن، به لئنيمن داوئي و له سهر قهولهڪهشم،
روحم دادهنيم، به لام نيوش پياو بن و له ژير قهولهڪهتان دهرمهچن.
به لئني به پاسپاردهڪه دابوو، تا ڪاٽرمير دوازهدي شهو،
داواڪاريهڪهيان ناماده بکا و له گهرووي خاڪدا هه لئنيٽ. له

گەل تەكانى تەشۋىكەي، پوزوولكەي ئارق، لە ژېر لوپچى
جامەدانە كۆن و پەنگ پۇيشتە كەيەو، پوۋە و خوار دەخلىسكى.

«بى ئۆقرىيە و نازانى، لە گەرمانە يا؛ لە شەرمان!»

«ھۆمەر! نەمجارەيان، مېسلى جەرەكانى گوزەشتە نىيە،
تەواو خۆتى پتوۋە مانندە و خەستە بىكە، دەبى زۆر مەحكەم و سفت
و قەوى دروستى بىكەيت. سەرى ئەم دەفە بوزورگە ھۆمەر، زۆر
بوزورگە و پاداشتىش چەورە، چەور!»

شۈينى كەسپ و مالى كەيان، پىكەو بوون. كە لە ناوچەي
فەيزوۋلا بەيگى، لە تەك خورشى ژنى و لە دەردى گزىرى
و سەپانى و گاوانى ھەلاتبوون، لىرە بە ناۋى دارتاش، خۆي
گىرساندبوۋە. ھەر زووش، دەم بە دەم لە ناۋ خەلكىدا، بە ھۆمەرى
دارتاش ناۋى دەر كەردبوو. لە تاۋ ئەۋەي دەست و پتوۋەندى ئاغاي
ناوچەي خۆيان نەيىننەۋە بە ئاشكرا دوۋكانى دانە نابوو. قەناعەتى
بە ھەۋشەي مالى كەيان كەردبوو. لە بەرەۋە، ھەر نرەكە و خەي بوو،
ھەلبەتە پىشەيەكى قورس و ۋەستايانە نا، بەلكوۋ ھىندى كارى
سوۋك و سانا كە بە ھەر كەسكىت بىسپاردىايە تا پادەبى شەرەزەي
ھەبوو. دۋاي ئەۋەي شار لە لايەن پۇستالپۇشە قۇپچە زىۋەكانەۋە،
بۇ دوۋەمجار، دەستى بە سەرا گىردرا، جارناجارى، بە نەينى و
لە ترسى بۇلەبۇلى خورشى ژنى ۋلامى داخۋازىەكانى ئەۋانىشى،
ھەر چەندە بە نابەدلى دەدايەۋە. خورشى كە توۋرە دەبوو، جەزمە
دەيگرت و تا ئەۋ سەرى كۆلانە كەيان، دەنگى ھەلدېتا:

منتدى اقرأ الثقافي

. خودا له ئەزەلەو ھەر بە سەپانی لە قوورێ کردووی، ھەر بە
 بێ عورزمی لە گل راھاتووی. ئەگینا خەلکی بۆ ھەموو دەیی
 مأل و حالی باشیان ھەیی و نێمەش؛ پرومەتمان بە شەپلاغان
 گەش راگیرن. ھەک پشتت شکێ بۆ ژیانێ بەرھەمت ھێناو.
 یارەیی لەو ھەر و کاس تر بی ھۆمەر!

گەلێک جار ھۆمەر وای لێدەھات بریارێکی نەخواراو بدا
 و سەری ھەلگرێ و پروو لە ھەندەران بکا. بەلام کە دواتر بیرى
 لە منداڵەکانی دەکردووە؛ خۆی بە خوێری دەھاتە پێش چاو کە
 نەیتوانیوە منداڵەکانی بە خێو بکا و جێی ھێلاون. ئەوکات ھێور
 دەبوووە و ئاوری ناخی دەتلیسایەو. کوێخا وتەنی:

. «وہ کوو دەستی کەر، دەکەوتە عەرزی!»

خوێش بە دەستیکی کەشەفەیی و دوو چایی و قەندانەیی کی
 گلی لە سەر و بە دەستەکەى دیکەى، دامینی کراسە پر چین و
 لۆکەى گرتبوو و ھاتە ھەوشی و چووہ سەر وەختی ھۆمەر:

. ھۆمەرخان! ماندوو نەبی! کەیفەت سازە مێردە قۆزە کەم؟ چ
 دەبوو تۆش ناوت ھۆمەرخان بووایە و خاوەنى کوێخا و گزیر و
 گاوان و بوویتایە. ئەوجار بە جووتە و بە سواری ماینیکی قەدەم،
 بچوونایە بازاری و بە بەر چاوی عالەمسی و لە بەر دووکانی
 سولەیمانە جووہی خەشڵ فرۆش، پامانگرتایە و بچوونایە ژووری.
 دە دانە گۆبەرۆک و چوار دانە لاگیرە و پێنج دانە ژێر چەنە
 و شەپلاغە و گوارە و پاوانە و سەر پشیتین و دونیایەک، شتی

دیکه مان بکریایه، ئەوسا من دەبووم بە؛ خورشیدی تابان، ژنی
 ھۆمەر خان و ڕەشیدی جاجان و خانە کەمی خانان. ھۆمەر خان! بۆ
 گویم بۆ ناگری کەرۆکاس! دەلێی بۆ داروپەردووی ئەم ناوہ قسان
 دەکەم. ھەر لە ئیوارەوہ کە ڕاسپاردە کە، ھاتووتە ئێرە، ئیمانم
 نەچی گۆراوی و لە ھۆمەرە کەمی جاران دەرچووی. دەبی بۆنی
 دەولەمەندیت کردبی. ڕەنگە لە بیڕی ئەو دەابی کە؛ پاداشتە کەت
 وەرگرت و توورمان ھەلدە و ڕۆی ژنیکی دیکە مارە بکەمی.
 قەدیمی بۆیە گوتوویانە: «کورد، ھەر دەستی بە دەمی گەشت
 و دەولەمەند بوو، لە خودای یاخی دەبی و چیت بە ھیوای مەبە؛
 یا زەلامان دەکوژێ یان ژنی مارە دەکات...» شەرە بە شەرتی
 خودا، ئەگەر پاداشتە کەت وەرگیری و نەمبەمی بۆ دووکانی
 سولەیمانە جووہی خشل فروش و بە دلێ خۆم ڕازیم نە کەمی، وەک
 عوزارە شیتی باپیر ئاغای، گر لە گیانم بەر دەدەم و ڕووسیای
 دنیا و قیامەت دەکەم. جا جوان بیڕی خۆتی لیوہ کە و بیکە ئالقە
 و ئاوێزە گۆیکانتی بکە، ھۆمەر خانی دارتاش!

خورشی دوایین قسەمی بە دەم ھەستانەوہ کاتی تەواو کرد کە
 ژیلەمۆی ڕوخساری، باوہشین دەکرا. دەرکە داری وەتاغە کەشی بە
 دووای خۆیدا، بە ڕقەوہ پیکدادا.

لە کووتایی کارە کەیدا، لە دەلاقە کەوہ؛ چاوێکی بە ناو
 ژوورە کە و منداڵە کانیدا خشکەندبوو. لەوێشەوہ بە خورشیی وتبوو؛ تا
 کووتایی ڕی و ڕەسمە کە و وەرگرتنی دوا شایبەکانی پاداشتە کەمی

ناگه پیتسه بۆ مالسه. خورشیش به زهرده خه نه یی په زامه ندی خوی
دهر بریبوو.

... له گه ل سئی چوار که سی پاسپارده ی قوچه زیوه که، له
چه قانندن و هه لنانی دوا داره که بووبوه. کزه ی شه مالی شه وئکی
مام ناوه ندی خاکه لیوه دوا ی ئاره ق کردنه ویه کی بی وچان، لهرز
که و تبه ووه هه ناویه وه. ته نیا له بوومه لیلدا و له سه ر ته پۆلکه یی
نه ژنۆکانی له باوه ش نابوون و چه ناگهی خستبوه سهریان و له
هه یبه ت و بالای به ره مه که ی خوی دهروانی:

. «هۆمه ر! نه مجاره یان میسل ی جاره کانی گوزه شته نییه.
ته و او خۆتی پیوه مانده و خهسته بکه، ده بی زۆر مه حکم و سفت
و قهوی دروستی بکهیت. سه ری ئه م ده فعه بوزورگه هۆمه ر، زۆر
بوزۆرگه و پاداشتیش زۆر چه وه، چه ورا!»

غه لبه غه لبی به سواری شه مال، گه نه مووه کانی گوئی،
نه رماژن ده کرد و به بی خو لئق کردن، خوی ده کرده خانه خویی
می شکی:

. کوپینه سهیری به ژن و بالام کهن، چ دار ئکتان دیتوه
هینده ی من قیت و قۆز و ریک و پیک بی؟ دارتاشه که مان له
ناو هه ر سی که ماندا منی به برا گه و ره داناو، برا گه وریی له خۆرا
نایی. نه رک ی زۆرتری له سه ر شانه. ده یته کۆله که ی مال. نابین
من چۆن بوومه ته کۆله که بۆتان!

. کوپه، کهم فش فش بگروه، له وه تی هه لئراوی، یه کبین

زمانت ناوښتی، دهلیی؛ ناشه ناوییه دهسوړی. بهردوام دهلیی:
بهژنم وا، لاقم وا و کلکم وا! عهیبه پیاو باسی خوی بکا، یه کی
له نیشانه کانی پیاوی گهوچ و نهزان به خۇدا هملوتنه. له کونهوه
گوتوویانه: «درېژ نهقلی له کوشیدایه!»

- پیاوی چاک بن، دوو قسمی باش بکهن، ههک داوهشی
برا چکوله! نهړی نهو ورته ورته لی چیه؟ کم پرژد و چاو
چنوک به برا، تاکوو نیستا له ناو نیمه دا، بی حورمه تی به برا
گه وره مان نه کراوه، گه وره و چکوله بی هه ماوه. راسته دهلین:
«پیاوی کورته بالا و گوله که شهو و پرژزی ههوت جاران له عهبد
هیچ، له خوداش یاخی دهی!»

سه ری هه لېری. گوی هه لېه سارد، جگه لهو سی داری
به ره می چند کاتر میز هانکه هانک و مانددو بوونی بوو،
کسی دیکه ی بهر چاو نه هات. ته زوونکی سارد، ویره ی خسته
هه ناویه وه؛ «تو بللی لهم جوړه کاتانه دا، داره کانیش وه قسه بین،
بسم الله ...!»

دوینا له پروون بوونه ودها بوو. سه رته ی پیو قه ده می گزینگ
له خوړه لات را.

دهنگی نه ده بیسترا به لام دهیگوت:

- «کورینه! ده زان نیمه ش، ناومان چوه ناو ناوانه وه!»

له ماله وهش خورشعی، له جیویانه کهیدا، ده تلایه وه و خهونی به
ژیرچه نه و لاگیره و پاوانه وه دهینی ...

تۆزات

چل سال له مهويه، كهرتى ونبوى پازيله كهى دۆزبوه
و به سهرجهم ماموستا و پسپوره كانى نهم بووارهى راگه ياندبوو،
به لام كهس تا نه مپرو و دوابه دواى به نه نجام گه يشتنى
تويژينه وه كان، راشكاوانه نه يانتوانيوه، ددان به حه ققانيه تى بوونى
نهم دوا كهرتى پازيله دا بنين...

دهره جهى سى سيه كهى له دوو تپه پانده. زهر دوا وه كهى
هه لكشانده ناو سورونگه كه وه. جوار شه مموى پابووردوو، كاتژمير
۷:۱۳ خوله كسى ئيواره بوو، دواى خويندنه وهى ناوى له لايه ن
مونشيه كه وه، به گري قامكه كانى ته قولبابى كرد و دواى چوونه
ژوورم وه، هه ستنى كرد، جوار پايه ي ته نيشتى دوكتور، هيشتا
هر گهرمه. نيگاي وه كسوو تيغيكى عه مه ل، چه قيه بزه ي ليوى
دوكتور. نه وه نده ي ديكه زوپاي ناخى بلپسه ي كيشا. په نجه كانى
خسته ناو يه ك و قامكه قوله كانى كه وتنه هه لسووپان. هاوكات،

ئەۋنۇي چەپپىشى كەۋتە لەرە.

- بەلى گىانە!

سىۋى گەردىنى، بە زەختەۋە، ھامووشۇيەكى كىرد، پەنگە
زەمەنى ناۋ گەروۋى، تەمووز بى لە سەھراي سىنا يا خود
بىابانى لووت.

- دوكتور گىان! بە راستى ماندووم. ھىز و تەكانم لى براۋە.
قەرام نەماۋە. چىتر نايكىشم. باسكەكانم دەلىي بە گۆشپاچ
كوتراون و شىن و پەش ھەلگەپراون، گۆشتەكەيان ھەلاھەلا بوۋە.
مەھز بۇ پەزاي خود! چارەيەم، فكرى، پى حەللى...

□ □ □

... كە پىپۇرەكان، كۆرۈنكىان بۇ راگەياندىنى دۆزىنەۋەي
ئالغەي ونبوۋى ئەم زنجىرە گىرا، دۆزىرەۋە كۆنەكەي؛ يەكىك
بوۋ لە بەشدار بوۋە بانگەيشتىكراۋەكانى ئەو پى و پەسمە
جىھانىيە. ھاۋكات لە گەل پىشكەشكەردنى ئاكامى پەھى
توئىزىنەۋەكان، دۋاي چل سال لىكۈلىنەۋە و پافە كىردنى شىلگىرانە
و تەرخانكردنى ناۋى يەكەم پىشكەشكەر لە سەر ئەو ئەنجامە،
ھەنىسكى دا و فرمىسكى شادمانى ھەلپراۋەند...

□ □ □

... دلە خوورپىي بوۋ. شەلالى عارق. بە جاۋىپىكەۋتنى
زەرداۋى ناۋ سورونگەكە، ھىلچ بەرۈكى پى دەگرت و شەپۋلى
بە لەشى ئەدا. لەۋە دەچوۋ؛ گىانى لە ژىلاۋە لە گەل خۋى بىتىنى.

منتدى إقرأ الثقافي

گەلیک جار، تا بن لەوزەکانی دەیهێنا. لە دەرببجە ی زاریبەو؛
سەرە تاتکینی دەکرد و دەکووتە چاوشارکێ.

- مزگینیم دەری عەبدوولکەریم، هەوالیکی خوشم پییه!

سەرلەنوێ، سیوی گەردنی، بە دژواری هەلگەپان و
داگەپانیکی کرد. بزەبەکی کەم تین و بێرەنگیش، گۆلە زەردە ی
نیگای وەک گۆلە بەرپۆژە، کردەو. لە ناو دەمی دوکتورەو؛ یەک
لە دوا یەک، سەکە ی تەڵا بەردەبوو و سەر موزاییکە پێنج
خشتەکیەکان. زڕینگەیان دەهات و لە سەر لا گلۆر دەبوونەو بۆ
ژێر میژەکی. دەیویست؛ دامووکیتهو و بیانچنیتهو، بەلام لە
تاو هەوالەکە، بێست و جوولە ی لێ بربوو.

- دوکتور گیان! خۆم لە خۆمدا، کەلام. نکات لێ ئەکەم
لەو کە لەلاترم مەکە و دیسانەو مەمجەپیتە. مادام هەوالەکە
لەم وەزە ئەسەفبارە دەرم بێنێ، شەرت بێ بە دلی خۆت
پازیتەکەم.

- عەبدوولکەریم! باش گوێ بگرە، ئەم شەو کاتژمێر ۱۰ ی
شەو، بە دیار هەوالەکانەو دانیشە و بە وردی سەرنجیان بدە.
وەلامی خۆت وەردەگری. وەک بیستوو مە؛ مادەبەک بۆزراوەتەو،
لە سەداسەد، نەخۆشییەکەت چارەسەر دەکا. ئومێدت بە زاتی
پەرورەدگار بێ. ئەم چەند دەرزبێت بۆ دەنوو سەم، بەشکەم
دواچارت بێ نووسخەت بۆ دەپیچمەو و ئەمجارەیان بە ساغی و
سلامەتی بتبینمەو.

چوبوۋە ناخى ئەۋ ھەموۋە سىككە زېرەۋە كە دانە بە دۋاى
دانەدا لە زارىيەۋە دەپەپىنە دەرەۋە و بەردەبوۋنەۋە و زرىنگەيان
دەھات. سەرى سوورمايو و لەو نەھىتىيە كە؛ بۇ تا ئىستا دوكتۇرى
بەم چەشسە نەبىنيۋە و چۆنە؛ ورگى بوۋەتە كانگا و خەزىنەى
زېر و پەيتا پەيتا چەشسە تەرزەى بەھارى؛ دەكەۋنە سەر ئەۋ
مۇزايىكە پىتچ خىستەكيانەى ژېر قۇندەرەكانى...

... لەۋە دۇنيابوۋ كە تەرخان كەردنى تەۋاى سالاەكانى
تەمەنى، بۇ گەشىشتن بەم دەرەنجامە، بىچ كەلگ و بىچ سوۋد
نەبوۋە و بە راگەياندىنى ئەم پىشكەشكارىيە، مەۋفائەتى؛ لە تەم
و مژى زانىارى زانستى و فېزىكالى سەرەتايىتيرىن پىنكەھاتەى
بوۋن دەرياز دەيىت.

«گرىكۆيرەى پازى بەدەيھاتنى بوۋن لە ئەزەلدا».

ئەم كەرتە ونبوۋەى پازىلى فېزىيائى بوۋن، ناۋى: «تۆزۈلى
خودا» يە!

... ناۋى تۆزۈلى خودا، ھەراى خىستەمىشكىيەۋە. لە دەرۋونەۋە
خەۋشا. سوۋونگە ئانسۇلىنەكەى ئاۋقائى تەلەفزىۋنەكە كەرد. لە
كونترۆلەكە گەرا... ئەى ئەگەر تۆزۈلى خودا، چىل سال لە ئەگەرا
بوۋە و ئەمىستا بېريارى دۆزىنەۋەى دراۋە، بۆچى لە پابوردوۋا؛
خەروار خەروار دەق و تۆمارى كورت و دىرېژى مېژوۋىي و

ئايىنى، لە بەستىنى مرۇفايەتيدا ھەلقوولاون و مليۇن مليۇن بنى
بەشەريان پىن ليخوپرپوۋە!

كونترۇلەكسەى بۇ نەدۇزرايەۋە. جگەرەيەكى داگىرساند و
بىن دەسەلات، لە سەر تراسى نھۇمى سەرەۋە گىرسايەۋە. لە
پووبەپوويدا، لەودىو گۇمبەزى مزگەوتى گەرەكەكەيانەۋە،
مانگ قايم كرابوو. بانگبىژى لە دوورپا، تازە دەيويست؛ خەلك
بانگھىشت بكا، بۇ نوپۇزى خەوتنان. شارپىش باۋىشكى دەدا و
تەماى بوو لە سەر پىخەفى خاك پايكىشى و دەستى بكا بە سەرىن
و لە خەوتەوانە و گەلاۋىژ برونى ...

تەرمىگ بە سەر دەستى درۋىدەگەۋە

تۇخ تۇخ مردوۋى، كەچى نكۆلى دەكەن و دەلئىن؛
نەمردوۋى. بە پۇژى پروناك و لە بەر تىشكى تىژناژەنى
نيوۋەپۇژى تەموۋى سىنادا درۋ دەكەن. ۋەكوو كۆن نەماۋە،
بە ئەسپايى و لە مەشكەدا و كوولەكەدا درۋ بىكەن، دەنگ
هەلنەبىر، كە درۋشيان كىرد، لە شەرمان بىزىر كىت. ھەنوۋكە؛
بە بلىندگۇ درۋ دەكەن، پىر بە بۇشايى كۆلان، شەقام، شار و
ولاتەكان، ھاۋار دەكەن، دەقىرىنن، دەقىرىنن، دەلئىن؛ نەمردوۋىت
و درۋ دەكەن. لە پروو ناچن ھىچ، مىششىش نايىتە ميوانىان.
تەرمەكەتە، گۆرەۋشار دراۋى و ھىناۋىانە لە پىشتىۋە چىۋىكىيان
كردوۋە بە كۆلەكە و ھەلىيان ناۋە، پىشان خەلكى دەدەن. دەلئىن
نەمردوۋىت و دىسانەۋە؛ درۋ دەكەن. زەق زەق چاۋت داپچىرپوۋە
و زارت بە قەد زارى نەقىيەك كىردوۋەتەۋە. لارەمل ۋەستەۋى.
ئاۋىتە؛ تەمى ھەناسەت ناگرى و شارەگت بە تىرە تىرە، ھومىد
بە پۇخت نەبەخشى. كەچى بۇ سەدان جار لە پروو ناچن و دەلئىن؛

نەمردوويت و درۋ دەكەن. ھەندى جار منىش گومان دەمگىرى و
 پرسىياري؛ ۋەكوو بۇرلىنگ لى ناو كاسە سەرما ھەلدەخولى. دىت
 و دەچى و دىت و دەچى... باشە نەگەر نەمە جەنازەى تۆيە، بۇ
 تا ھەنووكە بۇگەنى نەكردوۋە و كرمەپىژ نەبوۋە و دەعبا و مىرو
 و نەكەوتونەتە گىيانى؟ بىي رۇحە و نەماسىيۋە و نەگەنيۋە؟ لى
 دوو رۇژ پىتر، بۇنى لاشە، دەبىتە خولۇر كەى مىشك. كەچى
 بە درىژايى تەمەنم، بوويتە خانە خویم و ھاۋەلىي بۇ چرەپە كانم.
 كەس نەزانى تۆ دەزانى؛ رۇژ و شەوم لى نەبواردوۋە و بەردەوام
 بۇ سوكنايى دلم دىمە لات و گىرئكانى سقرەى دلم دەكەمەۋە.
 چەشنى ژنىكى دەست بەتالىي بىي ھاۋەلىي پىشت تەلەيفون يا
 پىرەپىاۋىكى لىكەوتوۋى تەمەن حەفتا سال بەرە و ژور، بە دل
 تامەزرو بىي يەكىك گونى بۇ بگىرى. دۇ و دۇشاۋ تىكەل
 نەكەم. لى ھەموو شتى دەدویم. لى فرمىسكى ناو و تنۇكى
 باران، لى تەپ بوۋنى بالندە بىي لانەكان. لى مەلى بەھەشت و
 شەمشەمە كۆرە. لى دايك، لى خاك، لى زەوى. لى ئاسمان
 و باۋك، لى پەرژىن و قەفەزەى جورە. لى پانتايى دلەۋە تا بەر
 تەسكى عەقل. لى قورنەكانى دونيا. لى بىدايەتەۋە تا كۆتايى.
 «تىكىيەۋە دەدەم چەشنى؛ شىۋى مجبورئكى قانعى لى خوا
 ترسى ئاۋات مردوۋ!»

سەدان سالە پروبەروۋى من بە چىۋىكەۋە، بەندىان كىردوويت
 و كاكىلكەت بەر بوۋەتەۋە و وىترىنى دەمت، سى و دوو ددانى

گر دهنوئنی. که چی دهلین؛ نه مردوویت و درو ده کهن.
 له یادمه یه کم جار که مردیت، ناوهراست پوژئیکی هاوین
 بوو. لاشه ی بی گیانت به شانی که سیکه وه له ره ی دهات. بن
 داره و دار و شوینا و شوینی پی ده کرا. په تای سرگردانی
 لییدابوو. دهسته وهستان و بی ئوقره و بی حهژمین بوو. په شیمان
 لهو که تنه ی کردبووی و له وه سرسامتر؛ نه یده زانی چی به
 سهر تهرمه کهت بیئی. وهره ز و ماندوو له بن داره به نیکدا به
 دیار جه نازه که وه هه لئرووشکا. بو یه کم جار بوو ترس له دلیا
 شکوفه ی کرد، چرووی دهردا و ره گی داکوتا. هاوته ریپی
 کوشتنه کهت؛ دلی ماسی. ههستی کرد، دهف کوت ده کریت.
 دلّه ته په که ی دیله رانده وه. وه کوو که سیکی فیلیهاتوو؛ جار نا
 جاری رایده تلّه کاند. لیره دا بوو؛ که تنیایی، دهر فته ی لی هیئا و
 خوی خزنده ناو ده ماره کانیه وه و بووه خانه خوئی ناودلی.

«هه رکات تووشی دلّه کوتی بووی، بیر له تنیایی وه که.
 گومانته بی، ته وه، به ئیشتیای خوی نه سپه که ی لینگ داوه،
 نامباز به ده فته که بووه و نایه تی بیزار ی و بی قهراری و بی
 دهره تانی ده خوئینت»

نه یده زانی چی لهو تهرمه بکا. دهور و بهری پر بوو له
 لووره ی گورگ و مره ی چه قل. دلّه که ره خور، ته نووره ئاسا
 به سهر سه رییه وه ده خولانه وه. له گه ل ههر پومپاژئیکی دلی؛
 گولوبولی تنیایی له جیهانی وجودیا، دهستیان ده گرت؛ به سهر

پەھۋال و كەلەبەرە كانىشدا و دەسەلاتيان مىخ ئاژەن دە كەرد. چاۋ
نەترسانە پۇ دەچۈنە ناۋ مىشكى ھەر ۲۰۶ ئىسقانە كانىيەۋە.
چاۋى لە سەر ھەرا و جەمبەلى دوو قشقەرە ناراميان گەرت.
بە قەستى كۈشتەن كەۋتەۋنە گيان يە كەترى.

«كۈشتەن لە ئەزەلەۋە بەشىكى دانەپراۋەى بوۋنەۋەرە كان بوۋە،
تەنانت پەلەۋەر و مەلە كانىش!»

يە گيان بە سەر كەۋتەۋى لە گۆرەپانى جەنگىكى خۇنئاۋىدا
ھاتە دەرەۋە. ئەۋەش قەدەرى ئەۋ قشقەرەپىيە بوۋ كە بە دەستى
ھاۋەل يا ھاۋرە گەزەكەى خۇى لە نىۋەرپۇژىكى سۈۋرەۋەۋى
ھاۋىنىكى قاقردا بكوژرى! پاشان بە دەۋرى لاشە كەيدا، سى
چۈار جار بالە كانى لىكدا و سنگ و موسەلدانەى ھەلھىنا و بە
تەۋژم و بە گۈر كەۋتە؛ قارە قار. وادىار بوۋ؛ شاھەنشاش بە
سەپان ناگرى. دواتر بە دەندوۋك و چنگۈلە كانى كەۋتە گيان
زەۋى ھەلكۈلەين. لىنى سەرخۇش بوۋ. دۈجار دەرىدا. پاشان لاشە
بى گيانەكەى خزاندە ناۋى و داپۇشىيەۋە و داى لە شەقەى بال
و كەۋتە شوۋن چارەنۋوسىكى نادىار.

ئاۋىكى ساردى بە لەشيا كرا. ھەر تۋۋى پەشىمانى كەم
بوۋ، ئەۋىش لە ناخىدا گۈورا. لە پەلەۋەرپىكىش كەمتر بوۋ.
تەرمەكەى بەردەمى؛ تامى سۈررى فرمىسكە كانى چىشت. دالە
كەر خۆرە كانى ئاسمانىش گۈرپان لە قولپەى گريانى بوۋ. لە
ساتەۋەختىكى كەمدا بە قەد سەد سال چەمابوۋەۋە. بىرستى نەما

تەرمە کە چال بکا. بە کاوہخۆ و ھەنێسکدان، کەوتە چالکردنی
ئەو جەنازە ی بۆ خۆی کۆشتبوی...

... لە چاخەکانی دیکەشدا و تا دنیا بە دنیا، تا
دالە کەرخۆر و گورگ و چەقەل بوونیان ھەیە، من ناتوانم
شاھیدیت بۆ نەدەم کە بەم دەستە لەرزۆک و پەککەوتانە ی خۆم
نەمکۆشتووی. نەک کەرەتی، سەدان کەرەت. کەچی دەلێن
نەمردوویت و بە عامی ئاشکراش درۆ دەکەن...

کۆنترین نازاری نهم شانشینه

چ شتيك لهوه جهرگ برتره كه ماوهيه كي دوور و دررژ،
نازاري له ناوهوه، به هيمني بن كۆلت بكا و بتكا به پرپۆله و
ههلهپروتي و نهشتواني به هيچ جوړي دهري بېري. مهراقى
بينه قاقات بگري و بتهينيته سهر دهروازهى فوغان و ههلهچوون.
دلت له چيوه بهري و بيشه مزىتي، به لام رپى نهوهت نهبي،
گوناكانت به سوړاوى فرميسكه كانت بخه مللى و تامه به
سوڼكهيان ههلهچيژري. دهيان ساله تامه زرؤي نهوه، جاري له
جاران نرگهري ههنيسكه كانم له قوولايى دلمهوه ههست پي
بكه م و مهراقه كانم له ره گ و ريشهوه ههلكيشم و فريابندهمه
دهروه، به لام مهخابن ترسي ناهيلى. ترسي له ميژ ساله سهرتاپاي
جهستهى داگرتووم و بهرگيكي رهشى پي پو شيوم. ترس لهوهى
كه نه كا دواى ههلهپرشتنى فرميسكه كانم، لووتم بهر بيتهوه و
بماسى و سوور ههلهگهري و پاسهوان و ناژهنه كانى سهر شهقام و
چواپيانه كانى شاره كه م پيم بزانن كه؛ ههنيسكم داوه و گريام و

بهم تاوانهوه بمگرن و له بنا كه پووم هه لېرن و پهوانه ی گرتووخانه و بهنديخانه كانم بگهن.

لهم شارهمدا، كهس ناوێری بگری. زۆریه ی خهلك چوون ده میكساله نه گریان و فرمیسکیان هه لنه پرشتووه، ههستی گریانسان له گریژنه چووه و له یادگیان په ریوه. هه ر له زوووه به بیرى دایک و بابیشم نا، به بیرى باپیره كانم و زۆریش له وه کۆنتر، پادشایه ک بو خۆندن، گه وره ترين كورپى كه له دواى خوى پى ده نيته سه رته ختى شاهانه و ده نيته جينشيني، ده نيترته مهمله كه ته ی له باكوور. وا باو بووه كه له مهمله كه ته دا؛ خۆندنى بالای به پێوه بردنى ولاتيان فير ده كردن و دواى نه وه ی شازاده كان ناماده ده بوون بو له سه رنانى تاجى شاهانه، ده گه پرانه وه بو زنده كميان و چاوهرپوانى مردنى باوكيان ده كرد. نهم شازاده يه له گه پرانه وه دا و له گه ل خۆيدا؛ هاوه لیکى له مهمله كه تی باكووره وه هینابوو. له كاتى خۆندنه كيدا له فيرگه، له گه لی ناشنا ده ی و ده نيته هاوړپى نزیکى شازاده. له ته واو بوونى خۆندنه كيدا ههست ده كا؛ نه گه ر به ته نيا بگه رپه ته وه ولات و لى دابېرى، له وانه يه به رگه ی نه و دووریه نه گری و زۆر به خراپى به سه ریا بشكیته وه. پيشنيارى پیده كا؛ لى هه لنه برى و نه نيته ر فيقى نيوه رى و له گه لیا ی و له ده وره ی پادشایه تیه كيدا، بېته وه زيرى دهسته راست و راوژكارى يه كه مى شاهانه. وه ك گوتويانه؛ نه ویش داوا كارییه كه ی شازاده رهت ناكاته وه و به لى نى

تهواو له شازاده وهرده گری و زنده کهای جی دهیللی و پیکهوه ده گهرینهوه بو نهم شانشینه. دواتر شازاده؛ له دواي مردنی باوکی و له کاتی له سهر نانی تاجی شاهانه دا، به لینه کهای خوی ده باته سهر و هاوهله کهای ده کاته وهزیری دهسته پراست و پراوژکاری یه که می ده ربار. وه ک ده گیر نهوه؛ شا زور مه دهوش و حیرانی نهو وهزیره ده بی؛ له زاناییه کهای، له شیوه زاره کهای، له رهنگی مووه کانی، له چاوه شینه کانی و ته نانهت زور جاریش له دلیدا خوزگه بو سیما نالواییه کهای ده خوازی که نه گهر منیش، دهم و چاوم نالوای بوايه، له ناو ده ست و په یوهندی ده رباردا و له مه جلیسی ژنانی کوشکدا، زیاتر ده که و تمه بهر باس و به چاوړکی تاییهت و جیاواز سهیر ده کرام. شا، له لایه که وه نیره بی پی ده برد و له لایه کی دیکه شهوه شانازی پیوه ده کرد و گه لیک جار نه مری به ره شنووسی کوشکی شاهانه ده کرد و چهندين جار دوو پاتی ده کرده وه که له نووسینه وهی پرووداوه کانی پروژانهی مهمله که تتدا ده بی ناوی نهو وهزیره باکوورییه، شان به شانی ناوی شاهانه به پیشگر و پاشگری لیوه شاووه تو مار بکری، تا له داهاتوودا و له نهوه کانی تردا نهم شانازی و کاره گرینگی شاهانه، به ههم وهرگیری و له بیر نه کری. نهم پیر لیگرتن و شانازی پیوه کردنه تا شورنیک چووبووه پیش که؛ وهزیر و پراوژکاری یه که می شاهانه زور جار سهرخویانه و بی چاوه دیزی شا و مه جلیسی شاهانه، برپاری حوکومی ده رده کرد و

پاشاش بە زەردەخەنەو و بە ئامیژی کراووە پیرۆزیایی پێ دەگوت و پەزامەندی دەردەبەری و گەلیک جاریش خەلاتی دەکرد. لە سەر تەختی شاهانە هەڵدەستا و رووی دەکرده مه جلیسی شاهانە و بە دەستی راستی تاجە زۆرینە کە ی سەری راست دەکردهو و دیگوت:

هەر کەسێ بربارەکانی وەزیر بەرپۆه بیا، ئەوا حوکم و ئەمری شاهانە ی بەرپۆه بردوو و هەر کەسێکیش سەر پێچیان لێ بکا ئەوا سەرپێچی کردنە لە ئەوامری من و گەورەترین تاوانی کردوو و سزا کەشی مردنە.

دەگیرنەو کە میلەت و جەماوەر، بە هۆی بربارە یە ک لە دوا ی یە کەکانی وەزیر، تووشی بارگرانییەکی بێ وێنە ببوون، بە جۆری کە؛ بۆ سکاڵا و دەربڕینی ئێش و نازارەکانیان، شوێنێکیان شک نەدەبرد و نەیان دەزانی پوو لە کوی بکەن. ناچار لە پەستیو و ژووڕەکانیاندا و دوور لە چاوی ناژەن و پاسەوانەکان، تێر بە دلێان دەگریان و مەراقیان هەڵدەپشت. بەم جۆرە، ئاسوودەییان بە دەروونی خۆیان دەگەیان و کەمی لەو بارگرانیییەیان کە، شان و ملی پێ داخستبوون و هێز و توانای لێ بریبوون، کەم دەکردهو و ئۆقرەیان دەگرت. ئەمەش دەبوو هۆی ئەوێ کە دوابەدوا ی ئەم گریانە پێ هەنێسکە لووتیان بەر بێتەو و سوور هەلگەپێ و بماسی و لە دوورپا پێیانەو دیار بێ کە؛ تاوی پێش ئێستا لە ژووڕەکانیاندا و لە بێ دەرتانیدا فرمێسکیان

هەر پشتهوه و هه نيسکيان داوه و کۆشى خه ميان له باوهش گرتوهوه.
 گهر سوور پيکت به ناو شاردا گيژا با و له خه لکى راماباى و لييان
 ورد بوويتايهوه، که سيکت به دى نه ده کرد که لووتى بهر نه بوويتهوه
 و سوور هه لته گه رايى و نه ماسيبي، له دوو کانداز و حوجره چى
 و عاره بانه چيه وه بگره تا ناسنگهر و دار تاش و ته نانه ت؛ وه ريز
 و جووتياره کانيش. به ههر که سى ده گه يشتى، زوو ده ستىکى به
 که پويه وه هه لته په سارد و له شهرماندا، دايد ه پۆشى و ده يشار ده وه.
 ماويه ک له ولاتانى ده ور به ردا ناومان به؛ ولاتى لووت ماسيه
 سووره کان ده رکرد بوو. تاجر و بازرگان و گه شتیاره کان که؛
 له هاموشوى دراوسينکان و مهمله که تانى دیکه دا بوون، نه م
 هه والهيان ده هيتايه وه تا؛ کۆشکچيه کان و وهزير و پراويز کارى
 يه که مى شاهانه، به مديان زانى. وهزير، نه م بيستنه وهى لا گران
 هات و به هيند و به سووکايه تى به رامبه ر بپياره کاني خوى
 تينگه يى و به په له که وته هه ول و ته قه لا و له نه نجاميشدا،
 سه يترين بريارى ته مه نى خوى ده رکرد:

- بۆ سه رجه م دانيشتوانى نه م پاشانشينه به هه موو چين
 و تويزيکه وه؛ له م ريکه وته وه له هه ر شوينىکى ولاتدا، ييجگه
 مندالى تا ته مه ن پينچ سالان، هه ر لووت ماسيوى، ته نانه ت
 نه گهر؛ به زه رگه ته ش نه نگيوترايى و پيوه ي دراى، مادام
 بکه ويته بهر ده ستى پاسه وان و ئازنه کاني حوکومى، سه ره تا
 و له جيذا و له بنه وه لووتى ده بردرى و پاشان راده ست ده کرى

بۇ بەندىخانە كان و تا كۆتايى تەمەنى دەپتە ميوانى مشك و جرجە كان. ئەوۋەشتان لە بىر نەچچە كە؛ بە ھىچ شىۋەيەك لەمەودوۋا پرسە و سەرەخۇشى نامىنى و ھەلدەگىردى. ھەر بەم بۆنەيەۋە، راشكاۋانە پىتان رادەگەيەنن كە؛ ئەمە دۋا بىريارە و ئاسانكارى بۇ كەس ناكرى، گوزەشتان لە كەس نىيە، پىر و جوان لىك ناكەينەۋە و ھەموان بە يەك چاۋ سەير دەكەين.

كۆشكى شاھانە، بىرۋارى .../.../...

دەگىرپنەۋە كە؛ مقۇ مقۇ دەكەۋتە شارەكە و كۆشكى شاھانەش دەگىرپتەۋە، دەربارىيە كانىش بەم حوكمە سەرسام دەبن. خەلكى دەيانگوت؛ تا ئىستا مىژوو لەم جۆرە بىريارە بە خۇيەۋە نەدیتۋە و بە سەير و سەمەرەيان نازدە دەكرد. دەيانگوت: مەگەر مەرۇف دەتۋانى پى نەكەنى؟ دەتۋانى نەگىرى؟ دەتۋانى نەپۋانى؟ دەتۋانى... ئەم پرسىيارانە بە گوپى شا گەيشتەۋە و لە كۆشكە تايبەتەكەى خۇيدا و بۇ ئىۋارە خوانىك بانگەيشتى ۋەزىرى كسرد. دۋاى بەزم و ئاھەنگىكى شاھانە، لە كاتىكدا دەفرە ئالتۈنۋىيە نەخشىنراۋە پىر لە شەرپابەكەى بە دەستەۋە بو، بە لاۋزەۋە كەۋتە سەروكارى ۋەزىر و لەم بىريارە پرسى و بۇ ۋەلامى پرسىيارە كان گەپرا. ۋەزىر ۋەلامدەرەۋىيەكى بە توانا بو.

قەدەم و پىلاۋى شاھەنشە، سەر پىلۋو و گلىنەى چاۋم، مىنى خزمەتكارى متمانە پىكراۋى بىنەمالەى شاھانە، ھەموو كات ھەۋلەم داۋە بە دل و بە مىشك ئەۋىندار و ئەمىندارىكى

پاسته قینه تان بم و به هم مو نرخ و شیویه ک پارێزگاری له
تهخت و تاجی شاهانه بکهم، ئایا ده کرێ منی لانهواز و خاکی
ژێر پێی ئیوه، بریارێکی گرینگی لهم چهشنه به بێ لیکدانوه
دهر بکهم و بیر لسه دهره نجامه کانی نه که مه وه. خاتری هه زهره تی
عالی موسته هه زهرن که؛ خوداوهندی سوبحان زۆر له بهنده کانی به
که پری و ته نانه ت به کوپری هیناوه ته بوون. نه وهش ده زانین که؛
نهم بهنده که پ و کوپرانه له ههر کوومه لگایه کدا ژیا بن، به بێ
وهترین و ئارام ترین که سه کان نه ژمی دراون و زهره ریان بۆ هیچ
هو کوومه تی ک نه بووه و بهردیان نه خستوه ته نه ستۆندکی هیچ
حاکمی که وه. پادشا سه لامه ت بێ، هه مووشمان نه وه ده زانین که
هیچ کام له کاره کانی خوداوهندی سوبحان بێ حیکمه ت نین و
له خۆرا پۆ نه که وتوون. دوا ی تی فک رین و ورد بوونه وهیه کی زۆر
بهم نه نجامه گه یشتووم که هه موو نه مانه نیشانه ن و بۆچی ئیمه
تا ئیستا نه مانتوانیوه ده رک ی پێ بکه یین؟ خوداوهندی سوبحان به
ناشکرا به نیشاندانی نهم جو ره که سانه به ئیمه ی پرا گه یاندوه
که؛ مروف نه گه ر که پ بێ و نه گه ریش کوپر، ده توانی ژیا ن
به رته سه ر و وه ک هه موو مروفه کانی دی که ته مه نی هه لکیشی
بۆ نه وه و به رهو ژوو رتریش، ده شتوانی وه ک نه وانی دی که، نان
بخوا و سه ردانی مه بال بکا، به لام له وانی دی که قانع تر و بێ وه تر
و بێ زه ره تر بێ. خو ئیمه داوای که پ و لال بوونمان له خه لکی
نه کردوه، ته نیا داوا کاری به کی به چو کمان بووه، نه ویش نه گریانه.

کاتیی مروف بتوانی به کهری و به کویری بزی، نه گریان، لهوانهیه زور سانانتر بی، نهمهش تهنیا مهسلههتی شانشین و له سهرووی ههموانهوه؛ مهسلههتی نیوهی بهپیری تیدایه. بهم بریاره خهلکانی که چاویان به تهخت و تاجی شاهانه ههلهانی و ناشتوان به هیچ شیوهیی دهری بپرن و تهنانهت له گریان و ههنیسکدانیش به دوور کران، به شینهیی و ورده ورده، له ناخهوه دهپروین و دادهپرمین، نهمهش وادهکا؛ بی نهوهی نیمه راستهوخو، ههولی له ناو بردنی نهیاره کانمان بدین، بپووکیتهوه و به نارامی بفهوتین و له ناو بچن.

دهگیرنهوه شا، که به گوئی دل، سهرنجی وهلامهکی وهزیری دهدا، کتوپر له جینگه کهی رادهپهپری و نامبازی وهزیر دهیی و سی جار ناو دهمی ماچ دهکا، دواتر بیرری کهوتبووهوه که؛ خودا بۆیه یهکی له براکانی به کهر و کویری هیناوهته سهر دنیا و له پهنا گوئییا و له کۆشکی شاهانهدا جیگیری کردووه تا نهم تییبفکری، بهردهوامیش سهركۆنهی خوی کردووه که بۆ تا ههنوکه و دهچوونی نهم بریاره و پروونکردنهوه کهی وهزیر، ههست و فامی بهم دیاردهیه نه کردووه و پنی نهزانیوه. پاشان رۆژی بۆ پشتگیری بریاره کهی وهزیر و راویژکاری یه کهمی شاهانه له کۆبوونهویه کی گشتیدا که تهنیا بۆ نهم مهبهسته پیکهاتبوو، به شیوهیه کی رهسمی بریاره کهی وهزیر دهکاته یاسایه کی نیشتمانی و نیستاشی له گهلهایی؛ بووته نهریتیکی

شاهانه و جیل به جیل لهم شانشینهدا به توندترین شیواز په چاو
کراوه. لهو کاتهوه مه گهر به ریځکوت، دواى نهوې ژماریه کی
که م به هوې لووت بهربونهوه و ماسین وسوور هه لگه پانی،
که پوویان له دهست دا و کهوتنه زیندان و حوکمی هه تاهه تایان
به سهرا بردرا، چیتړ زوړبه ی نیژیک به تهواوی خه لک، گریان
و هه نیسکدانیان له بیر برده و تهوه و به ده گمهن ده توانی؛ لووت
ماسیوی لهم شانشینهدا بدوژیتهوه، که چی نهم نازاره به سوییه
له میژ ساله له دلی مندا نه مردوه و پهنکی خواردوتهوه، به لام
سه د مه خابن، ترسی ریگرمه و چاوه کانیشم وشکارون و تامی
سویری فرمیسیکیان له بیر چوه و تهوه. سه د خوژگهش به باوکه
ناده م و دایکه ههوا، به بی نهوې ترسیان له هه لکه ندنی که پوویان
بووبی تاوی به قاقاوه بوون و تاوی کیش به گوړ و به لیژمه و به
ناشکرا گوناکانیان به بارانی فرمیسک خه ملاندوه ...

برپار

... تهنيا و چاوه پروان و سەرلېشىږا، له سەر چوارپايه يېکى گولمېخکراودا، چه شنى په گهى دار گوړزى، که نيوى له شى له ژير خا کړا دهرکه وتووه، له وپه پى پروبه رېکى چيمه ندا و پرو به دهرگهى جام په شى نوتوماتيکى سالتونى فرؤ که خانه که، چوارميلکه م داوه. ده لېي؛ تاقه دارېکى چه ماوهى به سالاچووم، هه زاران ساله تهمه نم. بې جوړله و بې سرته، سهرپوپ و په له کانېشم نوشتاونه ته وه وچه ناگهيان به نه ژنؤ کانمه وه نووساندووه، تا تېستاش برپارى سه فهرېکم نه داوه، نه ک تواناى سه فهرم نه بووبې، بوومه، به لام دلم ساغ نه بووته وه. دلهر او کيمه و شوته که م بو ده ستېشان نه کراوه، واپرپاره نه مړؤ، دواپرپار بدهم و خوم يه کلانې بکه مده. زورجار که وتوومه ته بهر ته وس و توانجى هاوه له کانم. زوربه يان، چه ندين جار چوونه ته سه فهر و گهراونه ته وه و که منيان ليره بينيووه ته وه، پېش نه وهى زمانيان بگه پړى، له دوورپاو به ته وسه وه، زهرده خه نه يه کيان هه نارد ه کردووم. يه کيان نه وه تانى، دياره له

سه فەر گه پراوتهوه، هيلاک و ماندوو، تۆزاوی و سه روپه رگ
شيواو. دهست و پي سپی، دهليی؛ به گه چي قوتابخانه، له سر
تهخته په شه که، سر له نوې نيگار کيشيت کردووتهوه. گومانم
نييه جانتاکه ی پره له ديارى و شتومه ک. قورس دياره و به
زه حمهت وه دووی خويدا رايده کيشی:
سه فەر سلامت، کاکه چيا!

نهوه هر ليړه ی بابان خراو!

نهزل و نه به دم له ياد بردووتهوه و نابيني له جيا سه فەر،

دلېم بهم سميلا نه خوش کردووه؟!

پياوی چابه کورې! بهوه دهليی سميل، يان دهسکه که وهر!
ها.. بيانگره، شم کتیبانه يان به ديارى بۆ ناردووی؛ هزار
تونکانی بۆرخيس، سه د سال ته نيایی مارکيز، ... فوئنتيس
و يوباز و خووسى مارتى و... پيم گوتبون؛ هاوه ليکم هيه،
هميشه ته نيا و چاوه پروان و سه رليشواو، له پروپه پرووی سالونی
فروکه خانه دا و له سر چوارپاييه کی گولميخکراودا، ته مای
سه فەری هيه و تا هه نوو کهش دلې ساغ نه بووتهوه به رهو کوئ
بروا. نه وانش به تيکرايی گوتيان: نه مانه خريته ی سه فەرن،
بيان به بۆهاوه کهت، به شکم پرووه و دالانی زه من و به سواری
کيسه ليکی بالدار بهاژووی!

له دياريه کانپرا، ليت پروونه؛ فيزای سه فەره که ی ناراسته ی
به ره و کام مهمله کهته بووه. پاش هه والپرسينيکی کورت، ليت

دوور كهوتتهوه و بوو به تارمايهه ك و به تهوژميكى ليلدا رپوچوه
 گهرووى زهمه نهوه. به لام ههستت كرد بون و بهرامى پيپى
 تهنياييه كهى جيما. له بونى تهقينهوهى ههوهل سهرچاوهى
 ههساره كه مان دهچى. نيزيك له بى و بونى بارووتى چركه
 چهخماخهى تفهنگى راوچيى له كاتى ههوازهيدا، لهوانه بهم
 زووانهش نه رهوتتهوه. بون به بهرگ و لاپههه كتيبه كانيانهوه
 دهكهى، قامكت له سهر لاپههه كان، به كاوهخو دهبروتنى و
 چهشنى سهگورگى؛ لموزى لى دهخشيى. خويهتى، بونى
 جگه بهلگه قاوهيهه كانى كووبا. نهستوره كهيان دهنيته بهر
 سووكه هيزيكى ددانه كانت و به تامه زرويهه دايدة گيرسيى و
 روومالى شهپكه كهت دهنيته پاشه سهرت و لاق دهخهيه سهر
 لاقت. له سهد سالى تهنياييدا، نووقم دهى. گيرسانهوهت نيه و
 دهروى بهره و ناخى ههزاران سالى تهنياييش. نهسله دهى به
 دهزگيرانت و پيكهوه دهچنه سهر روويهه پيكي سههولبهستوى
 بهريهين و وهجوته دهكهونه سهما. له گهرووى گو له وههوشه
 گرپميكهوه؛ ژهنيى ديهه گوى. دهلى؛ له نهزهلهوه ساحيب
 دهزگيرانى. دهلى؛ پيكهوه، ههزاران ساله مهشقى سهما دهكه،
 چهشنى توههوهى گوشتى دوو مومى ههلايساو، له نيو به كدا
 دهتونهوه... دواتر، به شهقام و كولانه كانى تهنياييدا دهكهويه
 شوين پنى؛ گابريل گارسيا ماركيز. لاپهه به لاپهه و لو به لو.
 دهنيشيه نيو گاليسكهى خيال و به پهيزهى دوو كهلى بوندارى

تەنباکووی جگەرە بەلگە كەدا ھەلدەزىتى...

«فرۇكەى جوړى تۇپۇلۇف، كاتزمىر ۱۲ى پىش نىوېرۇ،
بە كاتى ناوھندى رۇژھەلاتى ناوين، لە شارى مۇسكۇرا، تا
پىنج خوولە كى دىكە دىتە نىشتن!»

بە دەم بانگەوازە كەرا، لە گالىسكە كەوۋە بەر دەبمەوۋە و
دە كەومەوۋە سەر چوارپايە گولمىخكراوۋە كە. ژاومژا و ھەراھەراى
سە فەرە. جارناجارى و بە بى كۆكە و بە دەم باوۋە و بە دەنگىكى
زىكەدارى ژنانەوۋە، چەشنى بىچوۋە مەيموونىك كە لە پشە
مەلمەوۋە ئامبازى سەر و كوناكەم بى و بە مستە كۆلە بەرىتە
كاسەسەرم، سەرلەنوۋ دەمەيىتتەوۋە سەر جىي يە كەم و دەمخاتەوۋە
بىرى سە فەر. تاكوو ئىستاش نەمتوانىوۋە بۇ ئەو سە فەرە، شوئە كەم
دەستنىشان بىكەم، ئەوۋەش وام لىدە كا بە دەنگە زىكەدارە كەى ئەم ژنە
كەلەباب سىفەتە، تەواۋى موۋى لەشم، قىچ و قرژ بىنەوۋە. دووبارە
قىزەزەى نىگام دى. دەروا و لە سەر جانتاى كۆلى كىژمەپىبوارى
ئۆقرە دە گرەت. بە موبايىلە كەى و بە دەم رېۋە؛ نوقمى چىتە. لە
سەر شاشە كەى ھاتوۋە.

«داواكارىيەك بۇ سەر جەم رەدەن دار و بى رەدەنە كانى دونيا؛
سەر جەمى پىتەختە كانم تىكەوۋەدا، لە مېترۇكاندا ھەلمىزتوۋە،
بوومەتە كەپەناژەنى سە كۆى پاپۇرەكان، خەونوۋچكەم بى
نەماوۋە بۇ فرۇكەيە كى تر، بە ھەلۋى لە كلىمانجاروۋدا بى
نىچىير ماومەتەوۋە، قەبرە كۆنە بە ساللاچوۋە كانىشم گۆرەشارداوۋە،

منتدى إقرأ الثقافي

مه‌خابن مام به‌خته‌وهرم بزر کردووه، نه‌مدؤزیوه‌ته‌وه. تکایه؛ ههر
ردین داری، له ههر شوئینکی ئاسماندا و ههریی ردینیکیش،
له ههر شوئینکی زه‌ویدا، وه‌هر چاوتان که‌وت، به‌م ناویشانه‌ی
خواره‌وه، ئیمه‌یلکم بو هه‌نارده بکه‌ن.

به سپاسه‌وه؛ برازا وئله‌که‌ی مام به‌خته‌وهر...»
نانتوان چیخوؤ نییه! نازانم، په‌نگه ئه‌ویش بی. ئه‌وه‌تانی،
نه‌مگوت:

- «چاوه‌روانی، مروؤ تووشی ده‌سته‌وه‌ستانی و شه‌رپوی
ده‌کا. وه‌ی دیده‌کانی ده‌با و به له‌وه‌پیش سه‌ر وپینه و باو و
بالۆره‌ی ده‌خا.»

به چاویلکه به‌نداره گرده‌کانیرا، به‌پیش و سمیله درشته ماش
و برینجه‌کانی و کاتژمی‌ره گیرفانییه که‌یرا، گومانم نامینئ.
جانتا که‌ی به ده‌ستی راستی هه‌لگرتووه. پوو له منه و بزیه‌کی
ته‌وساوی سیمای له قهرینه ترازاندووه. هه‌نگاوه‌کانی په‌نجده‌رانه‌ن
و ده‌لئی گولمیخن به زه‌ویدا ده‌کوترین. پاپیونه په‌شه‌که‌ی له
قایمیان، په‌گی لاملی ماساندووه. فریای خو کو کردنه‌وه ناکه‌وم.
به هیما ده‌لی:

- «ئه‌مانه‌تیم پییه»

دوا دانانی، راده‌بووری و ده‌می منیش ده‌بیته ته‌له‌ی ته‌قیو.
«ئه‌و عاشقی مه‌رگه.. بووریس ئاکوونین، پو‌حه زیندوو‌کان..
دیمیتری بایکوؤ، ۲۰۱۷.. ئوولگا ئوسلاونیکوا، میترو‌ی ۲۰۳۳..

دیمیتری گلوخوفسكى و كلاوى ترسى فيكتور پۇلويىن»
 ئەمانەتتە كەي. لە پارچە كاغەزلىكدا، لە سەرۋى كىتەپكە
 نووسراۋە؛ ئەمانە خەرىتىسى سەفەر، بىيان بە بۇھاۋەلە كەت، بە شىم
 رۈۋە و دالانى زەمەن و بە سواری كىسەلىكى بالدار بەزارۋى.
 لىت دور كەۋتەۋە و بۈۋ بە تارمايىك و بە تەۋزىمىكى لىلدا
 رۇچۈۋە گەرۋى زەمەنەۋە. بە لام ھەستت كىر؛ بۇن و بەرامەي
 پىپى تەنبايە كەي جىما. لە بۇنى تەقەنەۋەي ھەۋەل سەرچاۋەي
 ھەسارە كەمان دەچى. نىزىك لە بى و بۇنى بارۋوتى چىركەي
 چەخماخەي تەفەنگى راۋچىي، لە كاتى ھەۋازەنىدا. لەۋانەيە بەم
 زۋانەش نەپەۋىتەۋە.

دەروانىتە خەرىتە كان؛ رىنگاۋبانە كان، تابلۋى سەردۈۋكانە كان،
 ئىتتىكىتى مروورە كان، رىئۋىنى سەر شەقامە كان، كۆلانە كان،
 تەنابەت چۈرچۈۋەي دارى قەنەفە كان؛ توۋسكاي رۈۋسە.
 ھەۋىرى كاغەزى كىتەپكە كان؛ سەرقى رۈۋسە... چاۋىلكە كەت
 دەكەيتە چاۋت. دەپتە زەرگەتەيەك و بە وشەكانەۋە نەدەيت.
 پىتە كانىش بەدەر ناكەيت. ماندۈۋ نابى. ھەدا نادەي. لە وشەيى
 دەگەرپىت؛ كەۋىيە و خۇمالىيە. لە شۈيىنگەيى دەگەرپى؛ لە
 دل و رۇختدايە. لە سەر پانتايى نەخشەي رۈۋسىيەرا بۇ شارلىكى
 بچۈك دەگەرپى؛ پىشىنيان و مېژۋۋ وانان، ناويان ناۋە.

«ھەلەبجە...!»

ڀڳهه ٿي گهراڻه ڌڙوار و له هه مان کاتدا
 بي ٿاڪامه بيت ڪه دهتواني به جوڙيڪ
 براڪوڙي، ناڪوڙي ڪانهي مڙوڻ له گهڙ
 خودا و نه فرحت له بي عه داله تي پاسا و بداته وه
 و ٿي ٿيڙه به مڙوڻ بدات ڪه بهردهوام له
 گهڙپاندا بڙيت... ڙيانيڪي نازاروي، ڪه له
 گهڙيا بيرڪردنه وهيه ڪي ٿي بهدي و ٿي زهليش
 ڀڙ دهڪا. گهراڻي نووسهر ليڙهه دا خويتهر
 بيري ٿي فسانهي سيزيف دهخاته وه. به لام به و
 جيا وازيه وه ڪه ڪوي ڪاراڪتيره ڪان ليڙهه دا نه
 ته نيا له ڀڙگاي ڪرده وه، به لڪو له ڀڙگاي
 وشهيشه وه راسته وخو ڀي ياميڪي خه مناک بو
 نه وه ڪاني داهاتوو به جيڏيڻن. ڀي يامي نه گهراڻ
 و مل ڪه جڪردن له ٿاست شڪستي ٿي وهانهي
 ڀاڙدوو و ڀي لڪيشڪردني بو ٿيستا وهڪ ته نيا
 ڀاستي ڙيان و بوون ...

ڀڙاڻي: نازاد سوري

ڪوٽار

ISBN: 978-600-5647-48-8

9 786005 647488

قيمت: 5000 ٽهڻدي اِقرأ الثقافي